גליון מס. 131 • כ"ט תמוז תשמ"ח • 14.7.1988

שבוע ספורט מעריב

"מעריב לילדים" בעמודים 21–23

השחקנים
המאמנים
לוח זמנים
בשביל מה
זה טוב

בירה מחבית זה
גולדסטאר.
גולדסטאר
בירה
BEER
GOLDSTAR
עתון הנוער הגדול ביותר במדינה
עכשיו — עוד יותר גדול
יש חדש ב מעריב לנוער
השבועון לצעירים
3 עתונים בשבועון 1
לא למבוגרים בלבד
מעריב לנוער
פופ 87
PLAYBOY
מעריב לנוער
שבועון הנוער של המדינה
פופ 88
ירחון צבעוני, מעודכן ומרותק
לא למבוגרים בלבד
ירחון להורים, לבני "עשרה" ולכל המשפחה
ובנוסף — שי חינם
לכל מנוי!
קלטת להיטי פופ
לוהטים תישלח אליך חינם
עם קבלת התלוש
המצורף למודעה זו
10
הגדולים
של
מעריב לנוער
גזור, מלא ושלח עוד היום
מעריב לנוער
אם תפעל מייד, תהנה מן היתרונות הבאים:
• השבועון יגיע לביתך בדואר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
• עלידי תשלום מראש, אתה מובטח מעליית מחירים צפוייה במשך השנה.
• ומעל לכל: פרס אישי
תלוש חתימה
מספר המנוי במקרה של מנוי קיים
□ מנוי חדש
□ חידוש מנוי קיים
לכ' מחלקת המנויים, "מעריב לנוער",
ת.ד. 20037, תל־אביב 61200
הריני מעביר לכם צ'ק / המחאת דואר על סך של 125 ש"ח, כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער", כולל אריזה ודמי משלוח הפרס לביתי (המחיר כולל מע"מ).
שם משפחה:......... שם פרטי:......... גיל:.........
כתובת:......... מיקוד:.........
חתום היום על מעריב לנוער
עתון הנוער של המדינה

ליגת הקייץ '88 — כחול־לבן

התשובה המוצלחת ביותר

אבי בטלהיים

לא יכול להימצא שום טיעון הגיוני – לא פטריוטי ולא ציוני, לא פינאנסי ולא ענייני – ליגת הכדורסל בישראל לא היתה מגיעה למה שהגיעה, אילמלא כבשו אותה שחקני הרכש השחורים, נפלטי הליגה המקצוענית בארה"ב.

שילובם של הזרים הוניק את הכדורסל, הזרים קהל למגרשים והביא למצב של כמעט מהפך: לא חסר הרבה שהכדורסל יחלוף על פני הכדורגל ויוכתר כענף הספורט הפופולרי במדינה.

רק מתחסדים בדרגות שונות יחזיקו בדעה שיש להרחיק את הזרים ולהשאיר את הפארקט לשחקני הכדורסל הישראלים: רק צבועים ו/או אינטרסנטים ינסו למנוע מאיתנו תצוגות כדורסל גדולות, שחלקן (כמו, למשל, משחקי הדרבי התל־אביבי בגמר־סל השנה), הזכירו לא במעט את הליגה הטובה בעולם.

ליגת הקיץ, פרי יוזמתו וביצועו של אריה מליניאק, שתיפתח ביום א' הקרוב, היא התשובה המוצלחת ביותר לתיסכולם של שחקני הכדורסל כחול־לבן, שאיבדו את מקומם בהרכב ועושים חלקים ניכרים של העונה בחימום הספסלים. במסגרת ליגת הקיץ הם מקבלים את ההזדמנות להציג את מרכולתם, כאן יש להם דקות משחק, פה אפשר לחזות בהם, להתרשם מיכולתם האמיתית ולקבל החלטות לגבי קניית שחקנים ושחרורם לקראת העונה הבאה.

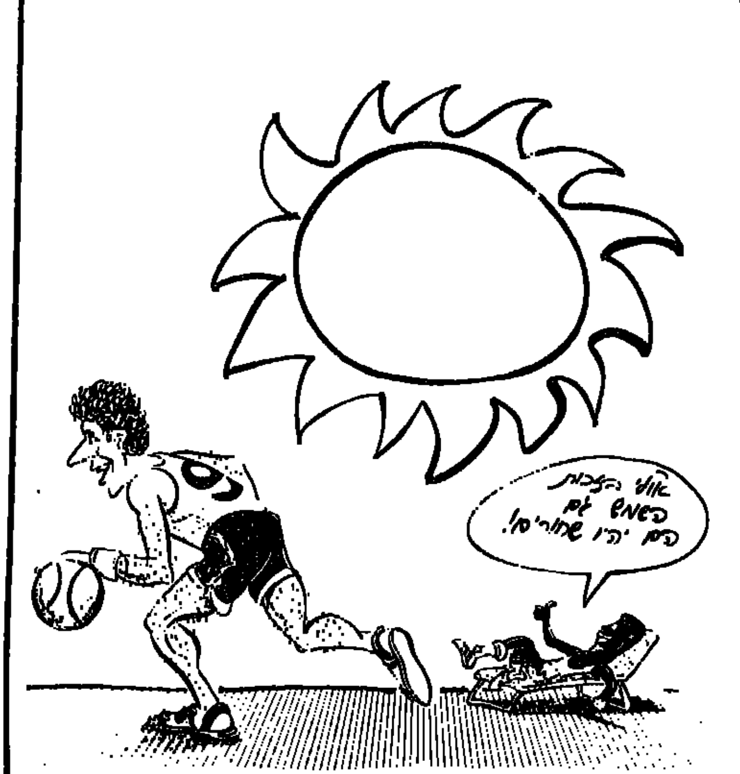
זוהי מהדורה שניה של ליגת הקיץ, כדורסל ישראלי כחול־לבן נטו.

מנסיון השנה שעברה אנו יכולים לומר רק זאת: כדאי לבוא ולצפות.

האיגוד נתן ברכתו

נשיאות איגוד הכדורסל נתנה ברכתה לליגת הקייץ.

במכתב שנתקבל אצל המארגנים, כותב דובר איגוד הכדורסל, צבי שפיר: "הנשיאות קיבלה בברכה את ההצעה (להפעיל את ליגת הקייץ, השנה). יחד עם זאת אין באפשרות האיגוד לתת חסותו הרשמית לטורניר בהיותו מנוהל בידי גורמים פרטיים. האיגוד מאחל למארגנים ולשחקנים, הצלחה בטורניר".

גם הקהל לא יקופח

ליגת הקייץ בכדורסל, השניה בתולדות ישראל, תיפתח ביום א', 17 ביולי, באולם אוניברסיטת ת"א. הליגה מיועדת לשחקנים ישראלים בלבד, במגמה להעניק להם זמן־משחק שנמנע מהם במהלך העונה הרגילה.

רשימת שחקני ליגת הקייץ כוללת למעלה מ־60 כדורסלנים מהליגה הלאומית והארצית. יש ביניהם שמונה משחקני נבחרת ישראל, כוכבים לשעבר ולא מעט תקוות לעתיד.

הליגה תיערך בשיטת של ארבעה טורנירים, שבוע כל אחד. בכל יום א' יתקיימו שני משחקים מוקדמים. המנצחים והמפסידים ייפגשו, למשחקי דירוג, בכל יום ד'. בסיום כל טורניר יוענקו פרסים למנצחים ולמצטיינים, ימונו המאמנים לטורניר הבא והם שיבחרו בדראפט, שייערך בשיטה אמריקנית ולעיני הקהל, את ההרכבים לטורניר הבא. הרכבי הקבוצות יפורסמו מדי יום א' במדור הספורט של "מעריב", שגם השנה כמו אשתקד, העניק חסותו למפעל מיוחד זה.

שחקנים שלא נבחרו בדראפט, רשאים להופיע לאולם המשחקים ולתפוס מקום פנוי בהרכב, 20 דקות לפני פתיחת משחק, אם מישהו מהנבחרים ייאחר או ייעדר.

כל משחק יימשך 4 רבעים, 10 דקות כ"א. כל קבוצה תהיה זכאית לפסק זמן אחד בכל מחצית וההפסקה של שתי דקות שבין הרבעים, תשמש כפסק זמן לשתי הקבוצות גם יחד.

השחקנים חייבים לשמור אישית בלבד. כל שחקן חייב לשחק 10 דקות לפחות, עד תחילת הרבע האחרון. שחקן שלא שותף מספיק זמן, יפתח אוטומטית את הרבע האחרון, כדי להשלים את מיכסת הדקות שלו.

גם השנה ישפטו שופטים חובבים ולכן השחקנים מחוייבים בהתנהגות מופתית. עבירה טכנית תיגרור הרחקה אוטומאטית מאותו משחק. הרחקה מהמשחק, תיגרור אוטומאטית הרחקה מהטורניר כולו.

ארבע חברות אימצו את הקבוצות השנה והן: חברת גורי בע"מ, שקבוצתה תופיע בשם "BIC", מכשירי כתיבה ותכשירי גילוח; חברת "לורז'יה רוטקס", יצרנית ומשווקת ביגוד ספורט, שקבוצתה תופיע בשם "N.B.A."; חברת "פוינט 9" של מיקי ברקוביץ', יצרנית ומשווקת ביגוד וציוד ספורט. קבוצתה תופיע בשם "פוינט 9" (שנה שניה ברציפות בליגת הקייץ) וחברת הביטוח "מגדל" שקבוצתה תופיע בשם "מגדל".

השחקנים יזכו בפרסים אישיים רבים וגם הקהל לא יקופח. ייערכו תחרויות שונות בין הצופים והפרסים יהיו תקליטים וקלטות של "הד־ארצי", ארוחות בורגר־ראנץ', חולצות "גולף", כרטיסים זוגיים לסרט "מלך הסלים" וסופישבוע.

מחיר הכניסה, לכל ערב משחקים, הוא מחיר סמלי – 4 ש"ח בלבד.

תוכנית המשחקים

טורניר מס. 1:
יום א', 17.7.88
19.00: ביק – נ.ב.א.
20.30: פוינט 9 – מגדל
יום ד', 20.7.88
19.00: מקום 3–4
20.30: הגמר

★ ★ ★

טורניר מס. 2:
יום א', 24.7.88
19.00: מקום 1 – מקום 4 (בטורניר מס. 1)
20.30: מקום 2 – מקום 3 (בטורניר מס. 1)
יום ד', 27.7.88
19.00: מקום 3–4
20.30: הגמר

★ ★ ★

טורניר מס. 3:
יום א', 31.7.88
19.00: מקום 1 – מקום 4 (בטורניר מס. 2)
20.30: מקום 2 – מקום 3 (בטורניר מס. 2)
יום ד', 3.8.88
19.00: מקום 3–4
20.30: הגמר

★ ★ ★

טורניר מס. 4:
יום א', 7.8.88
19.00: מקום 1 – מקום 4 (בטורניר מס. 3)
20.30: מקום 2 – מקום 3 (בטורניר מס. 3)
יום ד', 10.8.88
19.00: מקום 3–4
20.30: הגמר

"מר כדורסל", הקייץ על הפארקט

יהושע רוזין, "מר כדורסל" וותיקי מאמני ישראל, צפה לפני שנה מהצד במשחקי ליגת הקייץ הראשונה שנערכה ברמת השרון.

השנה הוא נאות ליטול חלק פעיל, כמאמן של אחת הקבוצות. שאגותיו יזעזעו מן הסתם את קירות אולם "מרכז עלית לספורט" באוניברסיטת ת"א.

מיקי, אצלנו, בירוק

מיקי ברקוביץ', ללא צל של ספק הכדורסלן הישראלי מס. 1 בכל הזמנים, ילבש הקייץ, לשם שינוי, את הגופיה הירוקה של קבוצת "פוינט 9", החברה שלו שגם היא בין הספונסרים של ליגת הקייץ '88.

תהיה זו הפעם הראשונה שמיקי ישחק במסגרת זו. הוא הבטיח את הופעתו בטורניר מס. 4.

שבועספורט

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

מודעות: נילה שניידר טל': (03)439442

בשער

ישראל אלימלך (מימין) ותומר חנון, שניהם מהמעפל חולון. בליגת הקייץ הם ישחקו זה מול זה (צילם: י. אלוני)

מה בגליון

ליגת הקיץ 88 — כחול לבן מיומי בודאפסט

אלי ברזילי (אליצור רמלה)
(בן 26, 1.91 מ'). קלע מצויין, הכו־לט בקבוצה בעונת העליה ללאו־מית. 42 נקודות במשחק המכריע עם מכבי ראשל"צ

שמואל גנדלמן (רמלה)
(24, 1.82). החל את הקריירה בהפו־על ירושלים. עבר לשמש רכז מח־ליף לעדי גורדון במכבי חיפה. בעו־נה החולפת ריכז את מישחקה של רמלה בהצלחה רבה. בלט בנצחונות על חולון והפועל ת"א.

אטלס מנחם (הפועל י־ם)
(25, 2.05). בנו של שופט הכדורסל הותיק אפרים אטלס. אחרי שנים על ספסל מכבי ר"ג, נסע ללמוד ולשחק במכללת וושינגטון בארה"ב. בלט במשחק ההישארות של ירושלים נגד בית"ר ת"א.

איל טסלר (הפועל חיפה)
(25, 1.80). אחד מקלעי הה־3 המצט־יינים בארץ. שיחק בעבר בגן־שמו־אל. שחקן נבחרת הנוער (שנתון 4־1963).

איל רוזנברג (אליצור ק. אונו)
(29, 1.88). בעבר בהפועל ר"ג שח־קן הגנה מצויין וקלע טוב מטווח בינוני.

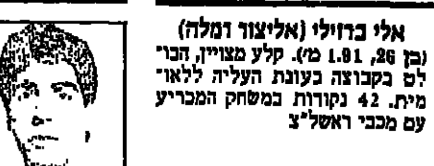
ליאור אודיטי (מכבי ר"ג)
(21, 1.92). 6 הופעות בנבחרת ישראל. מושאל ממכבי ת"א. מתג־לית השנה החולפת. שחקן הגנה מצויין, חזק ואגרסיבי. בעל יד מדו־ייקת ממרחק. שחקן נבחרת הנוער (שנתון 1967).

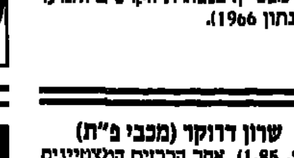
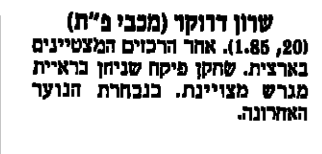
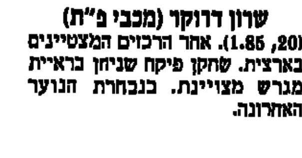
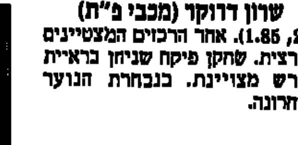
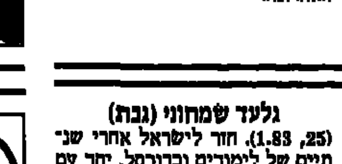
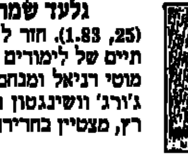
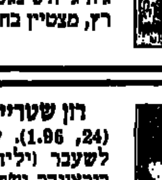
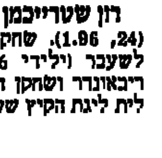
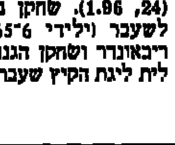
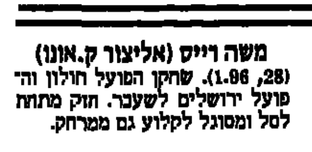
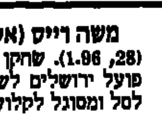
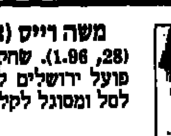
אילן זקנין (הפועל נהריה)
(27, 1.92). אחד הבולטים בשחקני הארצית. משחק בפנים ומסוגל גם לקלוע ממרחק. בנבחרות הקאדטים והנוער לשעבר.

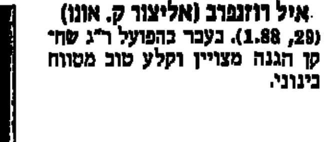
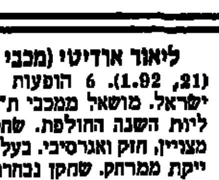
גלעד כץ (מכבי ת"א)
(20, 1.87). שחקן נבחרת הקדטים והנוער האחרונה (8־1987). שיחק במכבי דרום ת"א, ובשנה האחרונה בקבוצה הראשונה של מכבי ת"א. יכול לשחק בשני תפקידים כרכז או קלע.

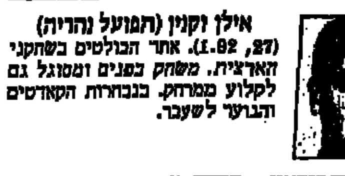
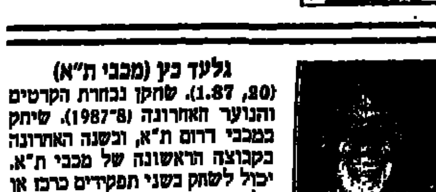
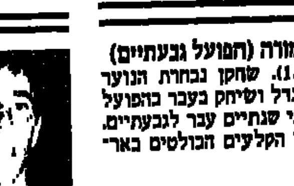
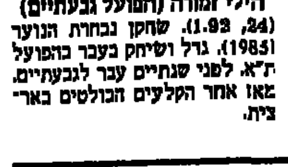
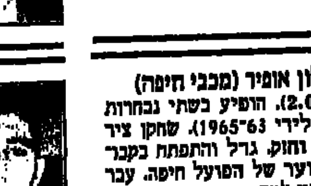
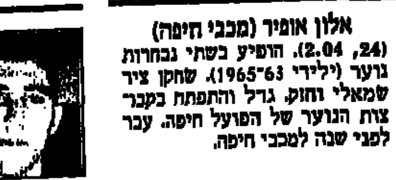
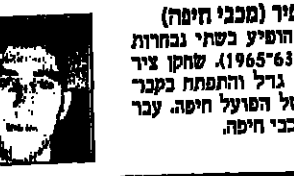
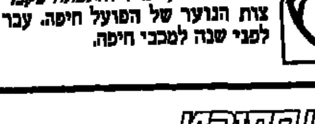
הילי זמורה (הפועל גבעתיים)
(24, 1.93). שחקן נבחרת הנוער (1985). גדל ושיחק בעבר בהפועל ת"א. לפני שנתיים עבר לגבעתיים. מאז אחד הקלעים הבולטים באר־צית.

אלון אופיר (מכבי חיפה)
(24, 2.04). הופיע בשתי נבחרות נוער (ילידי 63־1965). שחקן ציר שמאלי וחזק. גדל והתפתח בקבו־צות הנוער של הפועל חיפה. עבר לפני שנה למכבי חיפה.

יצחק כהן (רמת השרון)
(21, 1.97). שחקן מכבי ת"א ומכבי דרום ת"א לשעבר. קלע ושחקן הג־נה מצטיין. בנבחרת הקדטים והנוער (שנתון 1966).

שרון דרוקר (מכבי פ"ת)
(20, 1.85). אחד הרכזים המצטיינים בארצית. שחקן פיקח שניחן בראיית מגרש מצויינת. בנבחרת הנוער האחרונה.

גלעד שמחוני (גבת)
(25, 1.83). חזר לישראל אחרי שנ־תיים של לימודים וכדורסל, יחד עם מוטי דניאל ומנחם אטלס, במכללת ג'ורג' וושינגטון בארה"ב. רכז נמ־רץ, מצטיין בחדירה מצויינת לסל.

רון שטרייכמן (מכבי ת"א)
(24, 1.96). שחקן נבחרת הנוער לשעבר (ילידי 6־1965). אתלט, ריבאונדר ושחקן הגנה מצויין. תג־לית ליגת הקיץ שעברה.

משה רייס (אליצור ק.אונו)
(28, 1.96). שחקן הפועל חולון וה־פועל ירושלים לשעבר. חזק מתחת לסל ומסוגל לקלוע גם ממרחק.

אמיר גרובייס (הפועל ת"א)
(21, 1.85). קלעי מצויין. לא קיבל עד היום את ההזדמנות להוכיח יכולתו בלאומית. בעל פוטנציאל להיות שחקן ליגה טוב.

איציק כהן (מכבי ת"א)
(20, 2.05). שחקן נבחרת ישראל (73 נק' ב־27 הופעות). חזק וריבאונ־דר מצויין. בשנה האחרונה שיפר גם את יכולתו הטכנית. סובל מחוסר נסיון. משחק בלתי נשכח בגמר גביע אירופה מול טרייסר מילנו.

אבי מאור (הפועל חולון)
(28, 1.96). שחקן נבחרת ישראל (29 נק' ב־22 הופעות). אתלט מצוי־ין ואחד משחקני ההגנה המעולים בישראל. בנבחרות הקדטים והנוער (ילידי 60־1959). מעמודי התווך של חולון בעשור האחרון. מכוכבי ליגת הקיץ שעברה.

ניר רכליס (מכבי ר"ג)
(25, 2.05). 42 נק' ב־39 הופעות בנבחרת. אחד הגבוהים הבולטים בארץ. מוביל כדור מצויין וקלע מצטיין ממרחק. שחקן נבחרת הנוער לשעבר.

אחיה מולכו (הפועל חולון)
(20, 1.91). קלע מצטיין ממרחק, שלא קיבל עדיין את ההזדמנות שלו. שיפר יכולת המסירה וההגנה ויכול להתפתח למחליף טוב לניב בוגין. בנבחרת הקאדטים והנוער (ילידי 8־1967).

חיים מלכה (רמת השרון)
(19, 1.84). שחקן חצי פינה מהיר. משחקני ההגנה הבולטים בליגה הארצית.

ניר מטלון (גליל עליון)
(20, 1.96). שחקן פינה מהיר ומוכ־שר, בעל יד טובה ממרחק.

אבי בן זאב (הפועל חולון)
(20, 1.97). שחקן פינה, אתלט ומ־היר. בנבחרת הנוער ילידי 1967.

יותאי נעמן (מכבי ר"ג)
(24, 1.93). שחקן חצי פינה, פיקח וקלע מעולה מהפינות ומ־3 נקודות. הכריע בעבר כמה משחקים חשובים לזכות מכבי ר"ג.

עודד עורף (קרית גת)
(27, 1.92). שחקן הפועל ר"ג לשע־בר. נחשב אחד הקלעים הבולטים ממרחק בארצית.

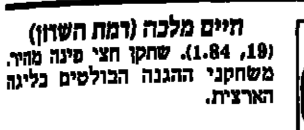
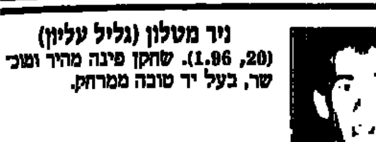
אמיר בינו (מכבי ר"ג)
(27, 2.04) אחד משחקני הציר הטו־בים בלאומית. ממוצע של 15 נקו־דות ו־6 ריבאונד למשחק. יכולת טכנית מעולה, והתמצאות בלתי רגילה מתחת הסל. 44 נקודות ב־15 משחקים בנבחרת.

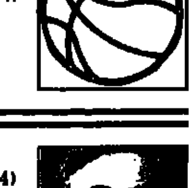
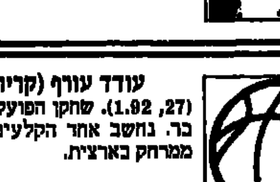
ישראל אלימלך (חולון)
(28, 1.85). 123 נק' ב־45 משחקים בנבחרת. רכז המשחק המהיר בארץ. הוביל את חולון מהארצית לצמרת הלאומית ולגביע אירופה. שחקן הג־נה מצויין, וחוטף כדורים מעולה.

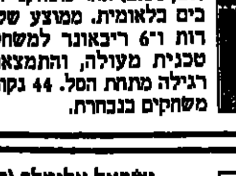
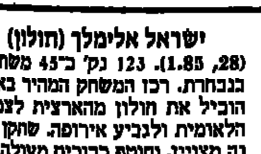
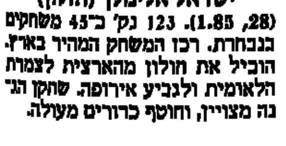
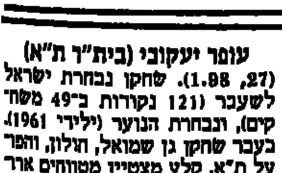
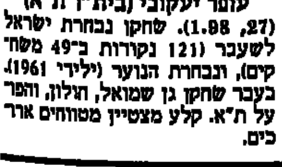
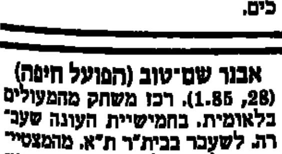
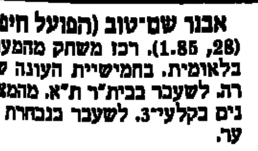
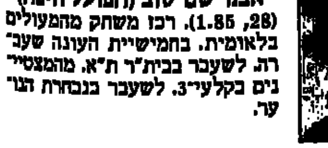
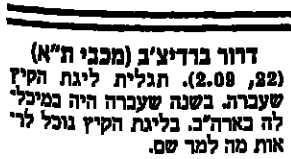
עופר יעקובי (בית"ר ת"א)
(27, 1.98). שחקן נבחרת ישראל לשעבר (121 נקודות ב־49 משח־קים), ונבחרת הנוער (ילידי 1961). בעבר שחקן גן שמואל, חולון, והפו־על ת"א. קלע מצטיין מטווחים אר־כים.

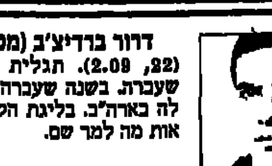
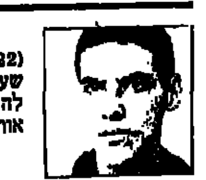
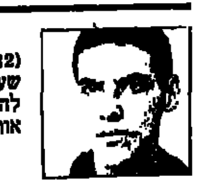
אבנר שם־טוב (הפועל חיפה)
(28, 1.85). רכז משחק מהמעולים בלאומית. בחמישיית העונה שעב־רה. לשעבר בבית"ר ת"א. מהמצטיי־נים בקלעי־3. לשעבר בנבחרת הנו־ער.

דרור בודיצ'ב (מכבי ת"א)
(22, 2.09). תגלית ליגת הקיץ שעברה. בשנה שעברה היה במיכל־לה בארה"ב. בליגת הקיץ נוכל לר־אות מה למד שם.

פנחס חוזז (אליצור רמלה)
(31, 1.96). בינלאומי (415 נקודות ב־83 משחקים), שותף לזכייה במ־קום הה־2 באליפות אירופה ב־79'. לשעבר משחקניה הבולטים וקפטן הפועל ת"א.

דורון שפע (הפועל י־ם)
(27, 1.94). מהקלעים הבולטים בל־אומית. בינלאומי (557 נקודות ב־57 משחקים). בעונה האחרונה במכבי חיפה. יד זהב מכל טווח.

רונן גינזבורג (בית"ר ת"א)
(25, 1.89). לשעבר בנבחרת הנוער. שיחק שנה בארה"ב. אחד מקלעי הה־3 הטובים בארץ.

משה אגמי (קרית אונו)
(27, 1.88). אחד השחקנים המהירים והקלעים הבולטים בארצית מטוו־חים בינוניים.

גל קנז (הפועל י־ם)
(28, 1.80). החל את הקריירה שלו בגן שמואל. אחד הקלעים המעולים מבין הרכזים בישראל, מטווח 3 נקו־דות. לשעבר בנבחרות הקדטים והנו־ער (ילידי 60־1959).

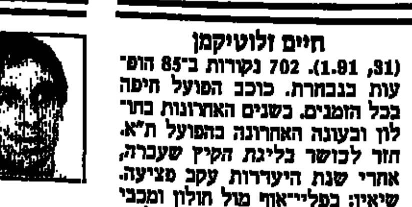
הלל כהן (מכבי דרום)
(20, 1.96). שחקן הגנה מעולה. קלע טוב מחצי מרחק וריבאונדר מצטיין. שחקן נבחרת הנוער האחרו־נה.

שמעון אמסלם (הפועל ת"א)
(21, 2.05). 6 הופעות בנבחרת. חזק וריבאונדר מצויין. עד לפני שלוש שנים שחקן הציר המצטיין בארצית (שער הנגב). לא קיבל עדיין הזדמ־נות בת"א.

ארי רוזנברג (מכבי חיפה)
(25, 1.92). 287 נק' ב־58 הופעות בנבחרת.. אחד הבולטים שגדלו בחיפה, אי פעם. קלע־3 מצטיין, מסוגל לשחק כרכז וקלע כאחד. אחד השומרים המעולים בישראל. שחקן נשמה ובעל הבנת משחק מעולה. בעבר בנבחרת הקדטים וה־נוער.

איל חי (רמת השרון)
(20, 2.04). שחקן ציר. בנבחרת הקדטים ונבחרת הנוער לשעבר (ילידי 68־1967).

חיים זלוטיקמן
(31, 1.91). 702 נקודות ב־85 הופ־עות בנבחרת. כוכב הפועל חיפה בכל הזמנים. בשנים האחרונות בחו־לון ובעונה האחרונה בהפועל ת"א. חזר לכושר בליגת הקיץ שעברה, אחרי שנת היעדרות עקב פציעה. שיאיו: בפליי־אוף מול חולון ומכבי ת"א. קלע מעולה ווירטואוז גדול.

רענן אלרגנט (יהוד)
(24, 1.85). לשעבר במכבי דרום ת"א ובנבחרת הקאדטים. רכז מש־חק.

יואב קדמן (אליצור נתניה)
(25, 1.84). לשעבר במכבי ת"א. שחקן חוץ חזק ומהיר. משחקני ההג־נה הטובים בליגה. קלע טוב ממר־חק, בעל מסירה טובה לגבוהים. היה בקאדטים ובנוער, שנתיים לפני בני גילו. שנתיים במיכללת גנון בארה"ב.

מנחם זולדן (רחובות)
(26, 1.87). שחקן נבחרת הקדטים לשעבר (ילידי 1962). שיחק כמה עונות בבית"ר ת"א ובהפועל ר"ג בליגה לאומית. בעל יד טובה ממר־חק. מסיים התקפות מתפרצות. בעו־נה האחרונה עזר למכבי רחובות לעלות לארצית.

יהודה לוי (קרית אונו)
(29, 2.05). שחקן הפועל ר"ג וקרית גת, לשעבר בנבחרת העתודה. מנו־סה, בעל קליעה טובה מטווח בינוני.

ארז גולדשמידט (מכבי פ"ת)
(23, 2.00). שחקן מכבי חיפה לשע־בר. אחד הגבוהים הבולטים באר־צית. ריבאונדר מצויין, קלע טוב מטווח בינוני, ושומר מצויין.

אביב שפינר (הפועל חולון)
(20, 1.96). שחקן פנים חזק. למרות קומתו, מסוגל להתמודד בהגנה עם כל שחקן גבוה.

ארז חזן (הפועל י־ם)
(27, 1.96) 6 הופעות בנבחרת. לשעבר בנבחרת הנוער. שנים, אחד הפורוואדים המהירים בליגה (בג־ליל העליון). שחקן הגנה מעולה, ריבאונדר טוב. שחקן קבוצתי ממ־דרגה ראשונה.

תומר חנוך (הפועל חולון)
(18, 1.75). כשחקן צעיר, הקדים בארבע שנים את בני גילו. היה בסגלי הקאדטים והנוער, כבר בגיל 15. המומחים צפו שיהיה אחד הרכ־זים הגדולים בארץ. וירטואוז, בעל שליטה מצויינת בכדור, ראיית מש־חק, וקלע טוב ממרחק. יהיה צעיר משתתפי ליגת הקיץ.

גיל קינן (רמת השרון)
(20, 1.92). אחד הקלעים הבולטים בארצית. בעל כניסה חזקה לסל וק־ליעה מדויקת ממרחק.

אביגדור מוסקוביץ'
(34, 1.75). מגדולי הרכזים בכל הזמנים. רביעי בין שחקני הנבחרת בהופעות (131) 419 נקודות. החל הקריירה בגבעת ברנר. שיחק בהפו־על ת"א, ר"ג באחרונה בבית"ר ת"א. שותף להישגיו הגדולים של הכדור־סל הישראלי (מקום 2 בטורינו ו־4 באליפות אירופה לנוער בוארא.

שלמה סליוס (בית"ר ת"א)
(22, 1.85). רכז מפהק, מהיר ונבון. בעל יד טובה ממרחק. שחקן הגנה נוקשה.

משה אברהמוב (רמת השרון)
(22, 1.98). שחקן חזק, ריבאונדר טוב וקלע ממרחק. בעבר בהפועל ר"ג ומכבי רחובות.

עדי בן ארי (הפועל י־ם)
(31, 1.96). לשעבר בנבחרת הקד־טים והנוער. שחקן מפתח של הפו־על ירושלים בעשור האחרון. תרם תרומה נכבדה לכל הישגיה. בעל יד זהב, פיקח, ושחקן קבוצתי למופת.

דניאל גוט (גן שמואל)
(24, 1.92). שחקן בעל יכולת אתלי־טית ומשחק לתימה בלתי רגיל. שח־קן הגנה מצויין ובעל כניסה חזקה לסל.

בועז רימון (אליצור רמלה)
(27, 1.91). לשעבר בגליל עליון. שחקן חצי פינה, בעל כניסה טובה ויד מדוייקת מחצי מרחק.

ירדן רוזנברג (מכבי פ"ת)
(23, 1.88). אחיו של ארי. לשעבר במכבי חיפה. קלע טוב ממרחק, שח־קן הגנה מעולה. משחקני החוץ הבולטים בארצית. בעבר בנבחרת הקדטים.

חיים מרקוביץ' (קרית אונו)
(27, 1.75). קפטן נבחרת הנוער (ילידי 1967). החל את הקריירה במכבי ת"א. אחרי עונה אחת בבוג־רת, עבר לבית"ר ת"א. משם לאלי־צור קרית אונו. רכז משחק זריז ומ־היר וקלע־3 מצויין.

עמוס פרישמן (הפועל ת"א)
(24, 1.82). 51 נק' ב־25 הופעות בנבחרת. קפטן קבוצתו. רכז וקלע מצויין. התקדם בשנים האחרונות בעיקר בהגנה והבנת המשחק. עתה הרכז הראשון בנבחרת. נתן עונה גדולה, בעונת השיא של הפועל ת"א. בנבחרת הקאדטים (ילידי 64 ו־2 נבחרות נוער (ילידי 1965 ו־1967).

דורון קסקי (הפועל חיפה)
(24, 1.89). שחקן חוץ בעל יכולת וירטואוזית. מסוגל להכריע משחק בכוחות עצמו. שחקן הגנה טוב, חו־טף מצטיין ובעל כניסה מצויינת לסל.

עופר פליישר (גליל עליון)
(23, 2.09). 62 נקודות ב־49 משח־קים בנבחרת. הישראלי הגבוה ביו־תר. לאחר חמש שנים על ספסל הפועל חולון ות"א, עבר לגליל וקי־בל צ'אנס. השנה, אחד הריבאונדרים המצטיינים בליגה. שיפר יכולתו בקליעה. לשעבר בנבחרת הקאדטים והנוער.

מתפרצת

אריה מליניאק

רעיון ליגת הקייץ הוא כולו "מייד אין יו.אס.איי". – יבוא אמריקני ■ היכן אפשר למצוא את הליגות הללו ברחבי ארה"ב, מי הן הליגות היוקרתיות ביותר, מי מופיע שם, מה עושים שם? ■ היכן שיחק מייק לארגי יחד עם רוי הינסון? ■ איך נעשתה ליגת קייץ שנולדה במוח יהודי, לזירת מבחנים כמעט ראשית לנ.ב.א.? ■ בשבוע הבא, בת"א: ליגת כחול לבן, לחובבי הכדורסל המקומי, זירת הביטוי של הצעירים – אסור להחמיץ

ליגת הקייץ '88

כדורסל בכייף

על חוף הים בניו־ג'רסי, במגרשים פתוחים לאויר המלוח, משחקים כוכבי הנ.ב.א. להנאתם, בכפיפה אחת עם חובבים ואגדות של הליגה (מימין). למטה: פאט ריילי (מימין), בסנדלים ודייב וול, בליגת הקייץ

רעיון ליגת קייץ בכדורסל, הוא לא המצאה שלי. כל מי שיוצא בקייץ לחפש שחקנים לעונה הבאה, עושה זאת בליגות הקייץ למיניהן. הרעיון המרכזי הוא: כדורסל בכייף. שחקני הנ.ב.א. רצים על אותו מגרש, באותה קבוצה, לצד אולד־בויס, ששיא הקריירה שלהם היה גרופים של איזו מיכללה נידחת במערב התיכון. לצידם תוכלו לראות שחקנים טובים למדי, ששיחקו בקולג', אבל לא הצליחו לעבור את מסננת הדראפט של הנ.ב.א., ונותרו ללא אפשרות להמשיך ולשחק בארה"ב. אלה הכדורסלנים האמריקנים שאנחנו רגילים למצוא בכל קבוצה, בליגות הבכירות באירופה.

בקייץ נפגשים כולם על המגרשים הפתוחים של חוף ניו־ג'רסי, ב"סיטי קולג'" בלב רובע הארלם שבניו־יורק, או באולם הממוזג של אוניברסיטת "לויולה מרימאונט", בלוס אנג'לס. יש גם ליגות יותר קטנות ופחות יוקרתיות, כמעט בכל חור מחוף אל חוף.

לפני שנתיים נתמזל מזלי לראות את בוב רומה (לשעבר כוכב הפועל חולון, שפרש מכדורסל פעיל לפני שבע שנים), משחק בקבוצה אחת עם מייק לארגי (הפועל ת"א), ורוי הינסון (כוכב קליוולנד קאוואלירס שעבר יומיים אחר־כך, בעיסקת השנה, לפילדלפיה 76").

יהודי, איך לא?

סיפור בפני עצמו היא ליגת הקייץ של דרום קליפורניה. הליגה הוקמה בלוס אנג'לס בידי יהודי (איך לא?) העונה לשם לארי קרוגר, כעבר "צופה־מרגל" של כמה קבוצות בנ.ב.א.. בתוקף תפקידו, היה חורש את רחבי היבשת ומכיר את כולם. הוא ידקלם עבורכם בעל פה את מספרי הטלפון של שחקני קולג' בינוניים כמו גם את מספרו של רד אוארבך, מנכ"ל בוסטון סלטיקס. עד שיום אחד נמאס לו להסתובב, שכר ממיכללת "לויולה" את אולמה המשוכלל והממוזג.

תחילה, היתה הליגה מיועדת לשחקני קליפורניה בלבד. בשלב הבא עלה במוחו של קרוגר רעיון. (יהודי או לא?): הוא עשה את הליגה שלו לפרויקט ענק, המושך שחקנים, מאמנים, וסוכנים מכל רחבי העולם, ופנה לנ.ב.א. והציע לראשיה שישתמשו בליגה שלו כדי לבחון שחקנים. הליגה המקצוענית קפצה על המציאה ונתנה חסותה לליגת הקייץ של קרוגר.

לפחות 10 קבוצות נ.ב.א. שולחות כל קייץ קבוצות ללוס אנג'לס. בכל קבוצה ניתן למצוא את השחקנים הצעירים שניבחרו בדראפט, לצידם של כמה שחקני־הרכב קבועים, שסתם בא להם לשחק להנאתם בקייץ ואפילו ותיקים, שמצבם בקבוצה לא ברור ומעדיפים לשמור בקייץ על כושר. שלא תעלו על דעתכם שמדובר רק במשחקים להנאה.

הנ.ב.א. מנצל את ליגת הקייץ גם כדי לבחון את השופטים שלו, שבמשך העונה טסים מעיר לעיר ואי אפשר לאסוף אותם יחד. שם הם מקבלים הרצאות, המשחקים מצולמים בוידאו, ואחר־כך צופים בהם יחד ומנתחים את השגיאות. הקבוצות מגיעות לטורניר שנמשך כחודש, לאחר מחנות אימונים. השחקנים נמצאים כל העת במסגרת, חיים יחד במלון, וממשיכים להתאמן בבקרים. מה שמעניין, במיוחד אותנו הישראלים, היא העובדה שבמהלך הליגה נערכים גם הניפויים הראשונים.

הסיפור עם אייברוני

העובדה שבלוס אנג'לס מופיעים למעשה מיטב השחקנים, מושכת לשם את בעלי הממון האיטלקים והספרדים. בלוס אנג'לס מופיעות גם קבוצות של "פרי אייג'נטס" – שחקנים חפשיים, נמחפשים דרך לנ.ב.א., בגיל מבוגר. כדי למנוע מלחמת אחים והעלאת מחירים, סיכמנו בינינו, המאמנים הישראלים, שמרגע שאחד פנה לשחקן, היתר מנתקים מגע. סיפור מעניין במיוחד היה הנסיון של צביק'ה שרף, ב־1982 (אז מאמן הפועל רמת גן), להחתים שחקן גבוה.

התברר, שהבלונדיני שמשך את עינו, ניסה כוחו באיטליה, נכשל ובא לחפש חוזה לשנה הבאה, בליגת הקייץ. כל הנסיונות של צביק'ה לשכנע אותו שאין לו מה לחפש בנ.ב.א., לא הועילו. סוכם, שאם לא יגמור עם "פילדלפיה 76", יחתום ברמת גן. כעבור כמה חודשים, באותה שנה – 82/83' – ראינו את מארק אייברוני מככב בחמישיה הראשונה שזכתה באליפות הנ.ב.א. לצידם של ד"ר ג'יי ומוזס מאלון. הסתבר שלמרבה הפלא, גם פילדלפיה היא אימפריה.

שחקנים שמפוזרים במשך כל השנה בקבוצות הנ.ב.א. והמיכללות בכל רחבי היבשת, חוזרים בחופשתם לליגות הקייץ, ליד הבית. אד פיקני למשל, משחק בנ.ב.א. במדי ה"פניקס סאנס" באריזונה. בתקופת הלימודים שיחק במיכללת "וילאנובה" שליד פילדלפיה. אחרי העונה, הוא חוזר לשחק בליגת הקייץ של ניו־יורק, לצידו של ...קארל נברסון מ"אליצור נתניה".

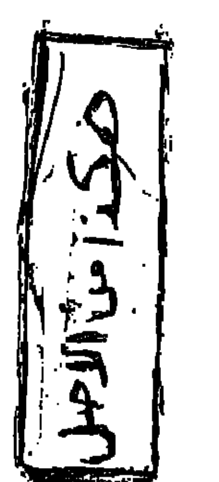
איך מגיעים לשם

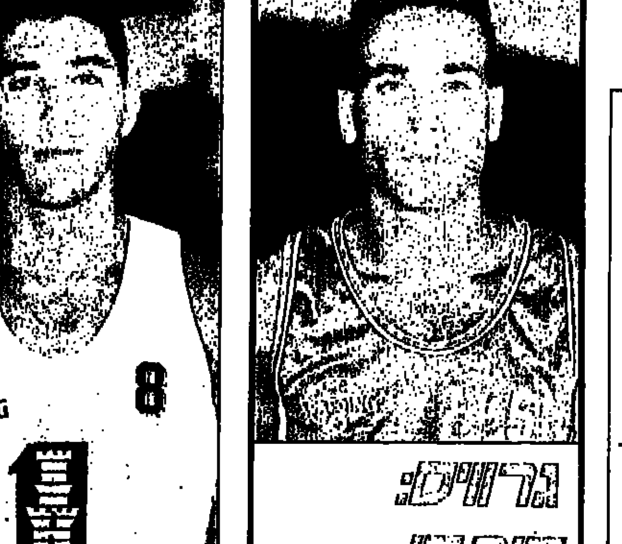
בקיצור: אם אתם מגיעים הקייץ ללוס אנג'לס, היכנסו בשעות אחה"צ לשברולט השכורה, הפעילו את המזגן, הכניסו לאוטומאט ועלו הישר מהיציאה מנמל התעופה, על כביש מספר 5, בכיוון צפון. רדו מהאוטוסטרדה, ביציאה החמישית או השישית, לכיוון "לויולה מרימאונט קולג'". אם יהיה לכם זמן, תוכלו לראות את הכדורסל האמריקני במיטבו, ואם יהיה לכם גם קצת מזל, תוכלו לראות את פאט ריילי מאמן הלייקרס, שמופיע אצלכם על המסך כשהוא חנוט בחליפות מחוייטות, מסתובב בליגת הקייץ בקפקפי ים, משקפי שמש, ומכנסי ברמודה.

גם לנו יש מה להציע. מי שבאמת אוהב כדורסל, כדורסל מקומי, כזה שכבר שכחתם איך הוא נראה, מוזמן עתה לקחת את עצמו בכל יום ראשון ורביעי בערב, לאולם אוניברסיטת ת"א.

ליגת הקייץ של ישראל כחול־לבן היא "לצעיר", הזירה היחידה בה יכולים שחקנים צעירים להגיע לביטוי. אמנם לא ג'יימס וורתי ואייזאה תומאס, אלא רק איציק כהן וליאור ארדיטי. לא פאט ריילי, אלא רק צביקה שרף ומשה ויינקרנץ, אבל בכל זאת אירוע יפה ומעניין, שבו כל צופה הוא גם משתתף. ■

להתראות באולם האוניברסיטה.

גלעד כץ: ההזדמנות להוכיח

אם היתה מתארגנת רשימת שחקנים (כמו מפלגה...), שמטרתה המוצהרת היא "אנחנו רוצים לשחק כדורסל", הרי שגלעד כץ יכול היה להתמנות ליו"ר שלה. הישיבה על הספסל של מכבי ת"א היא אחד התסכולים היותר גדולים שיכולים להיות לשחקן כדורסל. כשאתה עו־שה זאת בעמדת הרכז, זה אפילו מתסכל כפליים. אם ווילי סימס היה הרכז הראשון, אז ברשימת ההמתנה לפני כץ ניצבו מוטי ארואסטי וחן ליפין. במצב כזה, הרבה יותר קל להיכנס לכנסת, מאשר לרוץ על הפארקט של יד אליהו.

גלעד: "זו תהיה הזדמנות מצויי־נת לשחקנים שלא באו לידי ביטוי בקבוצות. זה יהיה גם הצ'אנס של המאמנים לראות למה מסוגלים הש־חקנים הללו ולקבל יותר ביטחון כדי לשלב אותם בהרכב. חוץ מזה, זו תהיה הכנה מצויינת לשחקנים לקראת פתיחת האימונים בקבוצות.

"בעונה שעברה היה נדב הנפלד השחקן הטוב ביותר בליגת הקיץ. זה היה רק טבעי שהוא יתן אחר־כך גם עונה גדולה בקבוצה שלו. הכל הת־חיל בליגה הזו".

מבחינת גלעד כץ, זו תהיה הז־דמנות מצויינת להראות את מה שהוא למד בעונה האחרונה במכבי ת"א. "צברתי הרבה ידע במכבי", הוא אומר, "עוד לא היתה לי הזדמ־נות להראות את זה. עכשיו אנסה ליישם את הכל ופה זה המקום".

על הרמה שמחכה לנו בליגת הקיץ 88': "זו תהיה ליגה שמשקפת את רמת הכדורסל הישראלי האמי־תי. כמובן שבלי זרים לגמרי אי אפ־שר, אבל הרמה הגבוהה של הישרא־לים מוכיחה שהצעתו של רלף קליין היא די טובה. רלף הציע בזמ־נו שלושה שחקנים זרים בחמישייה ולא יותר".

את הקיץ האחרון בילה גלעד בעיקר בחדרי כושר. עבר על משקו־לות ושחייה. לא חיפש חופש: "גוף של ספורטאי צריך להיות בפעילות כל הזמן. אי אפשר לתת לו חופש".

השבוע הוא בדיוק בן 20, מזל טוב וכהצלחה.

ארדיטי: רואים אור

מעט מאד מילדי מכבי ת"א הצ־ליחו להתרומם מהספסל לקריירה לאומית מבטיחה. ילדי הפלא האלה נמסים ונמוגים בדרך־כלל לאחר שנה־שנתיים,באור החזק של זרקורי האלופה. האימונים החזקים עם הגדו־לים,הם בית־ספר טוב, אך מעט מאד עולים כיתה בבית־הספר הזה.

ליאור ארדיטי החליף בית־ספר ות־חת שרביטו של המורה אפי בירנבוים ממכבי ר"ג, הצליח במהלך עונה אחת, לתקוע יתד בחמישייה לאומית ואף להגיע לנבחרת ישראל. אפילו זכה להיכנס לפריים הטלוויזיוני בתבוסה נגד יוגוסלאוויה, בקדם־אולימפי. נר־אה שם מסתער לתוך ההגנה היוגוס־לאווית ושם סל מול דיוואץ' האימתני.

הכניסה הנועזת הזו מלמדת משהו על הסיכות להצלחתו: שחקן אגרסיבי, אופי של "ווינר", לא מפחד מאף אחד. בנקודה זו הוא מזכיר את מיקי ברקו־ביץ'. "ליאור הוא סקנד־גארד", אומר בירנבוים, והוא השחקן היחיד בגובה ובתפקיד שלו, שאני מכיר, שכל־כך אוהב את המגע הגופני.

ארדיטי עדיין טעון שיפור, בעיקר באותן תכונות שנגזרות מגילו הצעיר. פזיז ולעתים גם מתחמם שלא לצורך. ביציאה לפאסט־ברייק, נוטה להקפצה מיותרת ולא תמיד יודע מה לעשות בכדור. בקלע, היד שלו איננה יציבה ובצד צליפות מרהיבות, עשוי להעלם באופן תמוה. זקוק עדיין לתקופת שיפשוף נוספת.

ליאור יודע זאת ויודע שיקבל את זה, אם יישאר ברמת־גן, אך הדבר תלוי במחזיקי המניות שלו, אנשי מכ־בי ת"א. אם יוחזר, ספק אם יצליח להי שתלב, אפילו כשחקן מספר 8. אם מכ־בי תחזור לאופצייה של 3 גבוהים, המצב יהיה אפילו גרוע יותר. ליאור מצליח גם בגלל אופיו, אך גם בזכות המזל והתיזמון שפקד את הקריירה שלו: הנכונות של מכבי להשאילו לר"ג, שהיא בדיוק המקום הנכון לאדם הנכון – והקבלת הצלחתו בליגה לחי־לופי המשמרות בנבחרת.

גרויס: קורבן קלאסי

לפני שנתיים זכה אמיר גרויס לעדנה מסויימת. מכת הפציעות שפקדה את הפועל תל־אביב איפש־רה לו דקות משחק ארוכות ואפילו פתיחה בחמישייה, פה ושם. לכולם היה ברור שזה זמני, במיוחד לאחר שהתבררה רשימת הרכש המפואר בו הצטיידה הפועל לעונה זו. גרוו־יס, כך נדמה, נהנה מהעוכרה שהס־גל המצוע, המוכה וגם הזול בהרכה מלפני שנתיים, לא נפל בהשגיו מהסגל הנוכחי, זה שלפני המכול.

גרוויס, בן 23, 1.91 מטר, משחק מגיל 12 בהפועל ת"א. מתוכן ארבע בהפועל אריה, קבוצת הכת בליגה הארצית. המאמנים שהוא זוכר כרל־וואנטיים לקריירה שלו הם חנוך מי־נץ בארצית, שעיצב אותו כשחקן, יעקב אדלר שהעלה אותו ל"ראשונה" ונטע בו בטחון ומשה ויינקרנץ שעבר איתו על הגנה, מהירות ומשחק אגרסיבי. בעניין ההגנה זוקף גרוויס את השיפור לז־כות העוכרה, שבאימונים הופקד על טאונס ולארגי.

הוא קורבן אמריקניזציה קלסי: מפוכח למדי לגבי יכולתו האמי־תית. אילמלא המתאזרחים, הוא חו־שב שהיה מגיע ל־15-10 דקות למשחק. "האמריקנים הרגו את הישראלים", הוא אומר.

אצל ויינקרנץ התאמן בנבחרת הנוער, עם עדי גורדון, חן ליפין, עופר פליישר ותומר שטיינהאואר שכבר צברו דקות לאומיות. לא חו־שב שיצליחו להדביק את התפוקה שלהם ובונה יותר בכיוון של האר־צית.

בליגת הקיץ אשתקד שיחק בש־ני משחקים וקלע 28 ו־15 נקודות. אנשי הפועל ראו, התרשמו, אך במושבה הכל־אמריקנית שיסדו באוסישקין, התקשו להקציב לו אפילו דקות ספורות. גרוויס שהבין את המצב, לא טיפח אשליות והתנ־חם בעובדה שהובטח לו שיחרור בתום העונה.

ליגת הקיץ זו הזדמנות מצויינת לנסות ולהגביה את מחירו במגעיו הצפויים עם מחזרים פוטנציאליים.

מולכו: דור העתיד

"אני רואה את עצמי ככן דור הע־תיד של הפועל חולון. בליגת הקיץ, אצטרך להוכיח שזה נכון". הדברים באים מפיו של אחיה מולכו, עוד אחד מסגל השחקנים של הפועל חולון, מתוסכלי ומסופסלי קבוצות הצמרת.

על רקע ההתמוטטות של הפועל ת"א, אומר מולכו, בגישה מעניינת בכל הקשור לנושא זה: "אם כהפועל ת"א היו נותנים צ'אנס לשחקנים צעי־רים, ובונים אותם כמו שצריך, הם לא היו היום במצב כל כך גרוע. היו להם לפחות שחקן או שניים שמהם אפשר היה להתחיל לבנות את הקבוצה. הב־עיה שמתבססים רק על שחקנים מב־חוץ ויותר מדי על אמריקנים – וכך הולכים הישראלים לאיבוד. מכיוון שאני רואה עצמי כעתיד של חולון, אני מקווה שאוכל להוכיח את זה פה".

גם מאמן חולון, מרווין קסלר, לא היה מאלה שנתנו צ'אנס גדול מדי לצ־עירים. דווקא מולכו היה זה שקיבל ממנו יותר דקות משאר שוכני הספסל החולוני. אבל גם בשביל מולכו זה היה רק על קצה המזלג. "שיחקתי מעט מדי. לא הספקתי להראות כלום. אם יש בקבוצה כוונה לחזור על כך גם בעונה הבאה, אני מעדיף שישאילו או־תי לקבוצה אחרת. אני ברמה מספיק טובה כדי לשחק בחמישייה פותחת. הבעיה בקבוצות הצמרת, כמו מכבי ת"א, הפועל ת"א, או חולון, שאין לש־חקנים מהסוג שלי אפשרות להיכנס להרכב. היחיד העונה שעשה פריצה כזו הוא איציק כהן, ממכבי ת"א".

מולכו לא מחכה שמישהו מחולון יבוא ויראה אותו, כדי להשתכנע שהוא אכן מתאים לקבוצה. הוא ריאלי ובהחלט מאמין שאם מישהו מקבוצה אחרת ישים עליו עין ויבוא עם הצעה טובה לחולון, זה יתאים לו.

בינתיים הוא עדיין חייל. את הקיץ האחרון הוא בילה כמו צעירים רבים, עם משקולות, עבודה על החוזק הגופ־ני, וכמו שהוא נראה, הוא הקדיש גם לא מעט זמן לשיזוף.

יצחק כהן: מגיל 16 בלאומית

איציק כהן זה היום שם שמחי־יב, אפילו אם אתה לא האיציק כהן של מכבי ת"א, שהופיע בגמר גביע אירופה האחרון נגד מילאנו.

או למי שכבר שכח: במכבי ת"א היה עוד איציק כהן אחד, עוד לפני שביראליהו הרביץ איציק כהן הי־רוע, למרסר של הפועל ת"א. אבל כנראה ששני איציק כהן באותה קבוצה זה יותר מדי.

איציק כהן, היום של רמת־השי־רון, אותה מאמן אריה מליניאק, הוא בן 22, 2.00 מטר. כבר בגיל 16, כשגירד את השני־מטר, היה שחקן חמישייה בליגה הלאומית. אז זה היה במדי מכבי דרום, קבוצת הכת של מכבי ת"א שאותה אימן מולי קצורין. שלוש שנים מתחת לסלים של מכבי דרום, אח"כ שנתיים על הספסל של מכבי ת"א, עוד עונה בדרום – ועכשיו הוא חלק מהפרוייי־קט שנועד להעלות את רמת־השרון ליגה.

על ליגת הקיץ הוא אומר: "בש־נה שעברה זו היתה בשבילי הזדמ־נות לשתף פעולה עם שחקני ליגה לאומית ברמה גבוהה. אחרי הכל, לשחק בליגה הארצית במכבי דרום, או ברמת־השרון, זה לא שיא העניין שיכול להיות לכדורסלן. אבל אז זה בא לכפר על השנתיים שבהן הייתי על הספסל במכבי ת"א ולא שיחקתי בכלל. לגבי, זו קודם כל הזדמנות להוכיח יכולת, גם מול שחקנים בר־מה לאומית".

על הרמה המופגנת בליגת הקיץ, הוא אומר: "זו צריכה להיות תקופת ההרצה של השחקנים לקר־את הליגה שתתחיל בספטמבר. אמ־נם, בתחילה השחקנים עוד עייפים, רבים פה שיחקו בנבחרות שונות ולא קיבלו מספיק מנוחה, אבל לאט לאט תעלה הרמה בליגה הזו, עד שתשקף את היכולת של הכדורסל־נים הישראלים.

בכל מקרה, כמובן שאי אפשר שליגה תהיה בלי זרים אמריקנים".

שטרייכמן: נחוש להחלטה

רון שטרייכמן – בחור שנון ומש־כיל. לא שזה עזר לו במיוחד על הפ־ארקט, אבל כעת הוא נחוש בדעתו: לספסל הוא לא חוזר יותר.

בשנה שעברה היה תגלית ליגת הקיץ, תואר שסלל לו מסלול ישיר לספסל מכבי ת"א. "בהזדמנויות שקי־בלתי, נזכר, במיוחד נגד נתניה ורמ־לה, הצגתי יכולת שיצרה בעייה לרא־שי הקבוצה, כי לא יכלו להתעלם ממני". מי שמכיר את ראשי מכבי, יו־דע שגם על בעיות קשות יותר אינם מסוגלים להתגבר. את התור המזרנב על ספסל מכבי, נעלו שטרייכמן וגל־עד כץ, שקיבלו פירורים פה ושם. בעו־נה לחרצה כזו, עם הפסדי ליגה ותואר כלשהו בספק עד לשריקת הסיום, אפי־לו רלף קליין לא יכול להרשות לעצ־מו מינון גבוה מדי של כדורסל ישרא־לי.

באוגוסט 1986 חתך שטרייכמן את אצבעו במשור חשמלי במהלך עבודה בגינה ונוטרל לשנה שלמה – עד ליגת הקיץ. "באתי קטן ויצאתי גדול. חשבו שאלך לנבחרת אקי"ם וחזרתי לליגה הלאומית".

במהלך, שהסתבר כמתוכם, הפר הבטחה שנתן להפועל וחזר למכבי, שהבטיחה לו שיחרור בתום העונה. בכך הרוויח פעמיים: זכה בשיחרור וגם נחלץ מגורלם המר של פליטי הפועל. מי שראה אותו באימונים, לא ראה שחקן מרוצה. לא אחת העלה טונים מול קליין, על רקע טענותיו לקיפוח.

שטרייכמן הוא שחקן חוץ וככזה חייב לשפר קליעתו. שחקן קבוצתי ולוחם, בעל אינסטינקטים טובים ופי־קח. מעוניין להתקדם בכל מחיר ולפי־כך נטל על עצמו עבודה קשה בקיץ. במסגרת זו, משתלבת ליגת הקיץ הי־טב: "נפילת הנבחרת משקפת את הה־זנחה של הכדורסל הישראלי, בליגה", מנסח שטרייכמן את משנתו.

למקרה שהמשחק לא יאיר לו פנים הוא בונה אלטרנטיבה: כעת סיים שנה שלישית בהנדסת תעשייה וניהול. מקווה שלא יזדקק לזה בעתיד הקרוב.

אטלס: סוף הצמיחה

מגיל 10 עד 15 שיחק מנחם אטלס במכבי ת"א – ילד נמוך ורזה שהיה רכז או חצי פינה, ולא עשה רושם כמי שנועד למשהו גדול או גבוה. עבר להפועל ר"ג, שיחק שם שנה אחת ופרש בגיל 16 – גיל שלא מצדיק משחק פרידה. בתחילת השמינית חל המפנה והוא החל לט־פס ולצמוח. מ־1.88 מטר ל־2.01. אטלס החליט שלא להילחם בחוקי הטבע וחזר לכדורסל.

לאחר אס"א ת"א ומכבי ר"ג נסע לארה"ב, למד חינוך גופני ושי־חק באוניברסיטת ג'ורג' וואשינגטון. הילד הנמוך והרזה סיים לגדול ב־2.05 המפוורים על גוף חסון למדי. עם נתונים אלה, שלוטשו שנתיים בקולג' אמריקני, חזר לישראל, שי־חק בנבחרת אס"א והותתם בעולה החדשה דאז, הפועל ירושלים.

בין אס"א לירושלים שאת שתי־הן אימן או רני כהנא, השתתף אט־לס בליגת הקיץ, מפעל שתפור בדי־וק למקרים כמוהו – הזדמנות להכיר את הכדורסל בארץ (החלק הישראלי לפחות), להיכנס לכושר, לאפשר לאנשי מקצוע להתרשם ממנו וגם ליהנות.

קשה לומר שאטלס שבע נחת מעונתו הראשונה בישראל. גם לא מעצמו. בטוח שמסוגל ליותר. כ"אמריקני", הצד החזק שלו הוא ההגנה, השמירה והמוטיבאציה. בנוי למשחק קבוצתי. תכונות שיכלו לסייע לקבוצתו שלא הבריקה במיו־חד, בכל הקטגוריות האלה. זקוק לליטוש בקליעה, ועדיין מתקשה לשחק בפנים, תפקיד שכזכור לא גדל איתו. בירושלים לא ציפו ממנו ליותר מדי – רק לאפשר מנוחה מדי פעם לשחורים. עכשיו כשהשחורים בחופשת מולדת, חוזר אטלס להזיע בליגת הקיץ.

אטלס ממשיך בירושלים בעונה הבאה. מצפה שזו תהיה פריצת דרך נוספת. לקבוצתו וגם עבורו.

חנוך: ילד הפלא

לפני שנתיים, כשהפועל חולון הכיסה ב־19 נקודות הפרש את מכבי ת"א, קיבל תומר חנוך את הכבוד להח־ליף בדקות האחרונות את ישראל אלימלך. תומר היה אז חביב היציע של חולון. הכינוי ילד פלא הפך לשם הש־ני שלו ודקות המשחק שקיבל ממולי קצורין, באותה עונה, היו בהתאם.

"השנה האחרונה היתה מבחינתי שנה מבוזבזת", הוא אומר, "יכולתי לנצל אותה אחרת אם הייתי מושאל לאיזה קבוצה ומשחק יותר. בחולון לא היה לי צ'אנס. אין שחקן שהיה מצליח להיכנס בין ישראל אלימלך לשמוליק זיסמן. אני מקווה שלקראת העונה הק־רובה יחשבו עלי בחולון וישאילו או־תי, כדי שאוכל לשחק ולהתפתח".

את הקיץ האחרון בילה תומר בעי־קר בסיום בחינות הבגרות שלו. עבד קשה בין ספסל הלימודים, לחדר הכו־שר. ניסה לנצל את הימים כמה שיותר ואת הזמן שנשאר חילק עם החברה, רויטל אוסק. בחודש הבא הוא מתגייס ובחולון כבר דואגים לו למעמד של ספורטאי מצטיין – שיוכל להיות קרוב לבית, להתאמן ולשחק.

בן 18.5, הוא עכשיו בגובה 1.80 מ'. השנה האחרונה הגביהה אותו בסנ־טימטר אחד והוא כבר יודע שגובה לא יהיה הצד החזק שלו, אבל מי שראה אותו בגדולתו, יודע שלתומר יש הר־בה דברים אחרים להציע. עד היום לא שוכחים בחולון את ה־הצגה שלו, במדי הנוער של חולון, בגמר גביע המדינה נגד מכבי ת"א של גלעד כץ, ואיציק כהן. כמו ידיו מחק או תומר פער של כ־25 נקודות לזכות מכבי, במחצית, והביא את הגביע לחולון.

על ציפיותיו מליגת הקיץ הוא או־מר: "זה יהיה הצ'אנס שלי להראות להרבה אנשים מה אני שווה. בנבחרת הנוער אני לא נמצא, והסיבות לכך אי־נן מקצועיות. כשהנוער ישחק עכשיו באירופה, אני אהיה פה ומי שיראה או־תי יידע למה אני מסוגל. הייתי בש־לוש נבחרות קודמות, כולל הקאדטים ובכולם הייתי שחקן חמישייה, אז אני לא יכול להימנות אפילו על הסגל של נבחרת הזו?

"חוץ מזה, יותר מדי אמרו עלי שאני כישרון, לאחר העונה אחרונה אני צריך להוכיח שאני לא כישרון שנעלם".

מימין: כנופיות לבנות – משה רייס (עומד) ויואב קדמן (כורע); באדומות – מנחם אטלס ותומר חנון; בצהובות – עופר יעקבי וגלעד כץ; בשחור – איציק כהן (מרמת השרון) וישראל אלימלך

מסירים חלודה

בעיצומה של פגרת הקייץ, נאספו בשבוע שעבר כמה משחקני ליגת הקייץ 88' באולם המשחקים שבמרכז הספורט עלית באוניברסיטת ת"א, כדי לחזור קצת לעניינים. למעלה: אמיר גרובייס, מוביל את הכדור ומנחם אטלס חוסם לו (שניהם מקבוצת ביק), מול ישראל אלימלך ועופר יעקבי (לודז'יה־רוטקס נ.ב.א.). מימין: אמיר בינו (מגדל), במאבק על הכדור עם עופר יעקבי (לודז'יה־רוטקס נ.ב.א.). למטה מימין: רון שטרייכמן (פוינט־9) מנסה למנוע את הכדור ממנחם אטלס (ביק). למטה: אחיה מולכו (מגדל) מכדרר מול רון שטרייכמן בעוד איציק כהן, חברו לקבוצת מגדל, מנסה לתפוס עמדה תחת הסל, לפני יואב קדמן (פוינט־9).

צילום: יוסי אלוני

כבר לפני 20 שנה, ברב־שיח שאירגן "מעריב ספורט", בין בכירי הכדורסל, הצביעו על הסכנה הצפויה ☐ השטפון האמריקני בליגה – הרס את הנבחרת ☐ מה אומרים על זה עתה מומחים שונים, בחו"ל ובישראל? ☐ כיצד תיפתר הבעיה ומה יש לעשות כדי לחזור למעמד בכיר באירופה?

מרדכי רוזנבלום

למעלה: הצוות המוביל של נבחרת ספרד, שעלתה בתחילת השבוע לסיאול. אנתוניו דיאז מיגל, מאמן הנבחרת מאז 20 שנה ועוזרו ויין ברבנדר. בתמונה מימין: מירקו נובוסל היוגוסלאווי. כולם תמימי דעים שרמת הכדורסל במדינה, נמדדת על פי יכולתה של הנבחרת הלאומית

הרעה החולה

ביולי 1968, החודש לפני 20 שנה, כינס "מעריב ספורט", רב־שיח בהשתתפות ששה בכירים שכיהנו אז בעמדות מפתח בכדורסל הישראלי. הנושא: השחקנים האמריקנים בישראל – טוב או רע לכדורסל? השישה היו: יהושע רוזין, אז מאמן מכבי ת"א; שמעון שלח, מאמן הפועל ת"א ונבחרת ישראל; דב טרופק, יו"ר הוועדה המקצועית; יצחק אלדובי, סגן יו"ר הוועדה, יעקב שאלתיאל, סגן יו"ר איגוד הכדורסל ואליהו עמיאל, חבר הוועדה המקצועית.

השישה קבעו פה אחד: השחקנים הזרים יעלו את רמת הכדורסל בישראל. היו אמנם פה ושם הסתייגויות – כמו למשל: "אני בעד הבאת זרים, אבל במספר סביר..." (שלח). או: "אינני מאמין בתיגבור קבוצות הכדורסל שלנו בידי שחקנים יהודים בעלי רמה... אם הכוונה לשחקני תיגבור בעלי רמה, יש לייבא שחקנים אמריקנים בלבד..." (רוזין). לא היו חילוקי דעות לגבי הרמה בליגה הישראלית, אם וכאשר יגיעו אמריקנים דוגמת טל ברודי. יצחק אלדובי קבע נחרצות: "אני דוחה בשתי ידיים הבאתו של שחקן זר שהוא פחות מברודי, כיוון שאז לא יהיה לנו ממי ללמוד..." האחרים הסכימו עימו. הבעיה היתה נבחרת ישראל והמקצוענות.

לא פטנט ישראלי

כבר אז, לפני 20 שנה, הורגשה ההשפעה ההרסנית של החיזוק האמריקני בליגות השונות באירופה, על הנבחרות הלאומיות. לא היה זה פטנט ישראלי. נבחרות טובות כמו איטליה, צרפת, בלגיה, ספרד ואחרות, נידחקו למקומות האחרונים באליפויות אירופה, תוך כדי ירידת קרנן של הנבחרות, לעומת הפופולאריות העולה וגוברת של קבוצות מאותן מדינות, שנטלו חלק כגביעי אירופה לאלופות ולמחזיקות גביע.

לא היו צריכים לחפש רחוק – האמריקנים נטלו את דקות המשחק מצעירים מקומיים והדבר בא לידי ביטוי במאגר השחקנים לנבחרת הלאומית. בדיוק כמו בישראל 1988.

הרב־שיח של 1968 עסק לא רק בנבחרת הלאומית, אלא גם בשאלת העולים החדשים. פרוסק הביא כדוגמא את נבחרת ליטא, שהופיעה באליפות אירופה 1937, עם כדורסלנים אמריקנים, ילידי ליטא, שהובאו במיוחד כדי לחזק את הנבחרת. במילים אחרות, מתאזרחים... "זה יכול להצליח גם אצלנו. אם נביא שחקנים יהודים שיגיעו כעולים חדשים במטרה להיקלט כאן. נרויח מכך שני דברים: נבחרת חזקה וענף הכדורסל יתפתח", הוסיף יו"ר הוועדה המקצועית של 1968.

לעניין המקצוענות התייחס אז עמיאל, אחר־כך יו"ר איגוד הכדורסל: "הבעיה היא כספית. שחקן טוב עולה הרבה כסף. באיטליה מושתת הכדורסל על כסף רב. שחקנים זרים יוצרים מקצוענות וזו בעיה שעלולה לפגוע בישראלים, שיתבעו תנאים כמו הזרים. התוצאה: עלולה להתפתח מגיפת סחטנות".

היום, לאחר 20 שנות אמריקנים בישראל – זרים, עולים ומתאזרחים למיניהם – דומה כי גם החששות וגם התקוות מהאמריקניזציה, התממשו.

הגדרת הבעיה

לא היינו צריכים לעבור 20 שנה כדי לגלות שהנבחרת סובלת ממחסור בכדורסלנים מקומיים הרמה בקבוצות עלתה, הנבחרת ירדה לדרג ב' והתוכנות הכספיים ממוטטים את הקבוצות.

הרב שיח הנ"ל, שנערך עוד לפני עידן השחורים בכדורסל הישראלי, לפני מגפת המתאזרחים, כשהנבחרת עוד לא חלמה על מדליית הכסף באליפות אירופה בטורינו 1979 – רק מדגיש את העובדה, שהבעיה הועלתה על שולחן הדיונים עוד בטרם פרצה המחלה. כבר אז עסקו בזה, בסכנות הכרוכות בייבוא הזרים.

לא במקרה היו כל משתתפי הרב־שיח, תמימי דעים באשר לחיוב ולשלילה שבאמריקניזציה. אפשר פשוט להעיף מבט אל הכדורסל האירופי של אז ולרשום בדיוק מה הן הבעיות הנובעות מהשטפון האמריקני ולנסות להיכנס לעידן החדש, שהיה קרוב לוודאי בלתי נמנע, בהתחשב בעובדה שאנו שייכים לאירופה ונוטלים חלק במשחקי גביעי אירופה השונים.

לרשום את הבעיות ולחפש פתרונות. כבר אז.

בעלי עמדה בכירה בקבוצותיהם, כמו באיטליה, ספרד, צרפת, ובלגיה של לפני 20 שנה. היום מצליחים אנשי המקצוע להגדיר את הבעיה: "רק שני שחקנים או שלושה לכל היותר, הם שחקני מפתח בקבוצותיהם. נבחרת צריכה ליהבנות מ־8–9 שחקני מפתח בקבוצות הליגה, כמו הנבחרת של 1979", כדברי המאמן הלאומי, רלף קליין.

ואכן זאת הבעיה. כיצד להבריא את הנבחרת, למרות הזרים והמתאזרחים? כיצד לבנות מערכת מקצועית שתטפל בנבחרות השונות, החל מהצעירה ביותר ועד לבוגרת?

ויין בראבנדר, שהיה מהכדורסלנים הטובים ביותר של ספרד ואירופה (אמריקני לשעבר שהתאזרח בריאל מאדריד...), מכהן היום כעוזר מאמן שני למיגל דיאז, המאמן הלאומי של ספרד. הוא מכיר את הבעיה שהכדורסל הישראלי מתחבט בה כרגע. לספרד, היתה בעיה דומה. "אצלנו הוחלט על תוכנית ארוכת־טווח, שמטרתה להחזיר את הנבחרת למקומה הנכון באירופה והיתה לנו סבלנות. אינני אומר שהגענו כבר למטרה הזאת, עדיין לא, אבל אנו בדרך הנכונה".

בראבנדר, יחד עם מאמנים אחרים בשורות ההתאחדות בספרד, יוצאים למסעות חיפוש ברחבי המדינה, לגלות צעירים כשרוניים ולצרפם למחנות הכשרה ולימוד. "כשאני מגיע לעיירה קטנה, אי שם בדרום, ומגלה את הילדים המחוננים – אני מרגיש שיש לי חלק ביצירת העתיד של הכדורסל בספרד", הוא מרגיש.

בספרד הבינו בשלב מוקדם מה היתה הסיבה לירידת קרנה של הנבחרת והיום הם עובדים אחרת. גם באיטליה הזרים אינם מסוגלים להפריע עוד לכוחות צעירים מקומיים, להתבלט ולהתקדם עד לשורות הנבחרת הלאומית. שתי ליגות טובות וחזקות ושני אמריקנים בלבד בכל קבוצה.

תרופה למכה

ביוון הקדימו תרופה למכה: שנים ארוכות לא התירו כלל לאמריקנים לשחק בליגה. עובדה זו הביאה את נבחרת יוון לפיסגה האירופית, אל מדליית הזהב באליפות אירופה האחרונה. אולי המקום הראשון איננו משקף נכונה את היכולת והרמה של היוונים ורק העובדה, שהמשחקים נערכו באתונה, תרמה לזכייה, אבל גם אם נקבל דעה זו, עדיין יוון התברגה בצמרת, עקב העובדה שבמשחקי הליגה לא התירו הופעה אמריקנית.

בעונה שעברה החליטה ההתאחדות היוונית להתיר הופעת אמריקנים בליגה. היום כבר אפשר להתיר את הרסן. כשהכדורסל הגיע לרמת פופולאריות כה אדירה, בגלל הנבחרת, אין עוד סכנה באמריקניזציה – אך במינון נכון, כמובן.

"אני צריך שחקנים בנבחרת שמשחקים 30 דקות בכל אחד ממשחקי הליגה של קבוצותיהם", אומר קוסטאס פוליטיס, מאמן נבחרת יוון, בתשובה לשאלה כיצד ישפיעו האמריקנים בליגה, על נבחרתו. "כולם צריכים להבין שהנבחרת הלאומית היא למעשה התמונה הנכונה והאמיתית של רמת הכדורסל באותה מדינה. כולם, ואני מתכוון גם למאמני הקבוצות, צריכים להיות שותפים במאמץ להצלחת הנבחרת", הוסיף.

בגוש המזרחי אין אמריקנים ובכל זאת, יש שם נבחרות שהגיעו לפיסגת הכדורסל ואחרות – בתחתית. בריה"מ ויוגוסלאוויה מול בולגריה, הונגריה, פולין ואחרות.

[illegible]

מירקו נובסל, "מר כדורסל" של יוגוסלאוויה, סבור כי האמריקנים העלו אומנם את רמת הכדורסל באירופה, אבל לטווח הרחוק הם גם עלולים להרסו: "ביוגוסלאוויה יש שחקני כדורסל טבעיים. ענקים שצומחים במחוז מונטנגרו, פליי־מייקרים במחוז אחר. אין לנו בית חרושת סודי לשחקני כדורסל. הסוד הוא בטיפול נכון בצעירים. ניתן לראות קבוצות צמרת בליגה שלנו, מדי שנה, וכהן צעירים בני 16 ו־17. פטרוביצ'ים קטנים, המשחקים דקות ארוכות, רוכשים ניסיון ובטחון. ואלה מילות המפתח: נסיון ובטחון. ואז, כשהם מגיעים לנבחרת הלאומית, אחרי שנתיים בלבד בהרכב הראשון בקבוצתם – אבל שנתיים של כדורסל נטו – הם פורחים גם בנבחרת".

רלף קליין קיבל על עצמו משימה קשה – "אתגר אמיתי", כדבריו: להחזיר את הנבחרת למקום טוב באירופה. יש לו רעיונות חדשים. למשל: לקבוע בתקנון המשחקים, שכל קבוצה יכולה לשתף, באותה חמישיה, רק שני ילידי ארה"ב. רעיון שעשוי, אם יתקבל על דעת העסקנים, להעניק לצעירים תוצרת כחול־לבן, יותר דקות משחק. יותר שעות מגע.

רלף חושב על עבודה רצופה, על שיטות משחק שיחלו בנבחרת הקאדטים, דרך נבחרת הנוער ועד לבוגרים. הוא חושב על עבודה רצופה ויסודית עם הסגל הלאומי, על משחקי מבחן רבים ככל האפשר. אך אין די בכל הדברים האלה. כדי שהנבחרת אכן תעלה על דרך המלך, זקוק קליין לשני גורמים נוספים: סיוע רציני מהקבוצות והמאמנים ו...סיום תקופת המתאזרחים בכדורסל הישראלי.

המתאזרחים בכדורסל. זו היתה למעשה הרעה החולה שדירדרה את הכדורסל, בדרג הלאומי, אל תחתית הדירוג האירופי. אין מדובר רק בזיופים וברמאויות, אלא על עצם השטפון האדיר של כדורסלנים יהודים ולא יהודים שנעשו יהודים ב"גיור אינסטנט" ו"עולים חדשים"; שרחקו את רגלי הישראלים ובמקרים רבים שלא בצדק. ראינו כאן שחקנים בינוניים ומטה, שכל מעלתם היתה רשומה בדרכון: ילידי ארה"ב.

הבעיה תפתר, על פי החלטת הבורר, תוך שנתיים שלוש, אולי יותר. עד אז חייבים להכין תשתית של כדורסלנים צעירים תוצרת כחול־לבן, שיהיו מוכנים לקראת מבצע השיבה לדרג הבכיר באירופה. ■

פוליטיס, מאמן יוון. כולם צריכים להיות שותפים

של ברודי. אמרו ש"פחות ממנו לא כדאי להביא"

שלוש הצלחות – ומה הלאה?

ליגת הקיץ הראשונה בישראל, שנערכה בפגרת 1987 ברמת־השרון, תיזכר לטוב, לא רק מעצם ההצלחה שהשיג המפעל החדש בנוף הספורטיבי שלנו, אלא גם בזכות שלושה כדורסלנים, מבין עשרות שהופיעו במשחקים השונים.

לשלושה כדורסלנים, ליגת הקיץ היוותה הצלחה גדולה. אך ההמשך היה אחר: חיים זלוטיקמן, רון שטרייכמן ודרור ברדיצ'ב.

הותיק שבהם, חיים זלוטיקמן, שב אחרי פציעה, ניתוח וויכורים על סיום הקריירה ופרישה. ההופעה המשכנעת בליגת הקיץ, היתה ללא ספק הגורם המרדכן לעונה גדולה, במדי הפועל ת"א.

רון שטרייכמן, מהספסל של מכבי ת"א, לפציעה חמורה ביד (חתך עמוק ממשור חשמלי) ולתשכות על פרישה מאונס. ליגת הקיץ החזירה אותו לתמונה, אל הסגר. אחר־כך הסכם עם הפועל ת"א ומשם, הכל באותה עונה, חזרה אל ספסל מכבי ת"א (אלא מה...) מכאן, כנראה, אל החופש.

הצעיר והגבוה שבחבורה, דרור ברדיצ'ב – כדורסלן לא מוכר מנתניה, שנתגלה בליגת הקיץ כ"סנטר" טבעי. לפתע היו כותרות בעיתונים, פניות ותכניות לעתיד. והעתיד הפך עד מהרה להסגר ונסיעה לארה"ב, שנה במיכללה. הקיץ הוא שוב יהיה כאן – כשחקן מכבי ת"א (אלא מה...). קודם במכבי דרום ומשם, בתום העונה הבאה, מבלי שיחשב העברה, אל שורות האלופה.

עכשיו אנו מצפים לליגת הקיץ מספר 2. מי יהיו גיבוריה?

מרדכי רוזנבלום

כדורסל +

משה לרר

...וזה קרה בחורף!

בביקור בניו־יורק, פברואר '67, שאל אותי חסקל כהן, יהודי חביב, מראשי הוועד האמריקני למען הספורט בישראל, "ובהארלם כבר היית?"

– לא.

"אז בוא ותראה משהו שעד היום לא ראית", קבע בפסקנות של יודע.

– ?

"ליגת קיץ" !.

– חסקל, השתגעת ?, עכשיו פברואר, בחוץ כפור, איזו ליגת קיץ ?

והוא בשלו. "בוא ותראה. בימים האלה עושים את ה'דראפט' לליגת הקיץ. עכשיו בוחרים את השחקנים".

באתי לשעה שנתמשכה ליום שלם.

★ ★ ★

בחוץ היה קר מאוד, אך גשם לא ירד. ילדים, נערים, נוער, אפילו כמה בנות ראיתי, כל אלה מתרוצצים על פני 10 מגרשים פזורים במה שמכונה "מרכז נוער". מדי כמה דקות מגיע מדריך, כנראה האחראי, מחליף קבוצות ושחקנים. את המצטיין הזה הוא שולח לשם, ו"את, יקירתי, בואי אלינו בקיץ, אולי נוכל לעשות משהו בשבילך", הוא אומר לילדה הכי יפה בגן, אחת שכידררה בין הרגליים כבר אז, לפני 21 שנים.

"עזוב את הילדה", אומר חסקל, "תראה את ההוא, הקטן השחור".

– "חאס", אני אומר, "יש כאן הרבה שחורים והרבה קטנים, למי אתה מתכוון ?".

"ההוא עם החולצה הירוקה והפס האדום".

– ראיתי. משהו משהו, ואני לא יכול לומר לכם שהוא שיחק שנים מאוחר יותר ב־.N.B.A. אני לא יודע.

★ ★ ★

עברה שעה וחסקל חייב לחזור העירה, למנהטן. אני נשאר. "אבוא לקחת אותך", מבטיח חאס. "עשה זאת מאוחר ככל האפשר", אני מבקש.

ולא הצטערתי אפילו על דקה אחת שבה שהיתי במחיצת הצעירים הללו, שכל מה שנשאר להם בחיים, זה הרצון להצליח בספורט, ובכדורסל בפרט. הרצון לשחק למטה, על המשטח של ה'מדיסון סקוור גארדן', ולא לשבת שם למעלה, 'קרוב לאלוהים', כפי שמכונים יושבי השורות העליונות, בעיקר שחורים, שידם אינה משגת לקנות כרטיס יקר יותר.

מישהו, אחראי, שחסקל כהן דאג להכיר בינינו לפני שנפרד ממני, אומר לי שאנחנו נמצאים רק ב"סנטר" אחד, מרכז אחד מני עשרות, הפזורים על פני הארלם והסביבה. "מי שעובד כאן עם הבחורים האלה הוא משוגע (ואת המלה הזאת הוא אומר בהיגוי יידישאי). זו עבודה של התנדבות מבוקר עד בוקר, תמורת אפס שכר, אבל השכר הגדול הוא לראות ביום מן הימים בחור, אחד מאלה, משחק ב'ניקס' או בבולטימור. זה שכרי ובשביל זה אני מוכן לעבוד".

– פשע? הרבה פשע?

"יש. לא אכחיש. אך הפעילות הזאת, בכדורסל, או בכל ספורט אחר, מורידה את מספר הפונים לכיוון הפשע. ראה בעצמך. יש כאן כמה מאות איש. רק בודדים ילכו לקולג' ומעטים עוד יותר יוכלו, אם בכלל, להיות מועמדים למקצוענים. מה יעשו כל השאר? מי ישמור עליהם?

"אני מדריך נוער (דומה למדריך חבורות רחוב אצלנו) אבל אני לא שייך למפלג הנוער. יש לפעמים שבאים אלי מהמשטרה ומבקשים פרטים על זה או אחר. עד כמה שאני יכול לעזור – אני עוזר, אבל יש גם גבול ליכולתי".

★ ★ ★

לא באתי לשמוע הרצאה על מפלג הנוער, אך נראה שברובע זה, הארלם, כמו גם במקומות אחרים – לא רק בניו־יורק, אלא במדינה כולה – אי אפשר שלא לקשור את העיסוק בספורט בדרך למילוט מעולם הפשע.

המלחמה על המקום בקבוצה אינה דומה לשום דבר אחר שראיתי עד אז. הם פשוט נלחמים על נפשם, על מקומם בקבוצה, על עתידם. הם יודעים שמי יצליח, ימשיך, ומי שלא – יצטרך לחכות להזדמנות הבאה, וזו, מי יודע מתי תבוא.

זוכרים את השחור הקטן עם החולצה הירוקה והפס האדום, שחסקל כהן כל כך התלהב ממנו ?

אחרי שעה־שעתיים, לא נעים לומר, יכולתי לקנות כמוהו "עשרה בדולר". מכל פינה הגיח אחד, גבוה או נמוך, לא משנה, שני כידרורים מהירים והופ ! – הכדור בטבעת. ביד אחת, בשתי ידיים, מלפנים, מאחור. ג'וליוס אירווינג, הלוא הוא "דוקטור ג'יי", מייקל ג'ורדן ואחרים לא המציאו שום דבר. הם פשוט שיכללו את המבצעים והצליחו יותר מאחרים.

★ ★ ★

הרעיון של מבחנים לליגת קיץ בחורף – הוא רעיון כביר, אם תרצו, הן מהבחינה הספורטיבית והן מהחינוכית. הנבחנים הראשונים בחורף משובצים לקבוצות ובאפריל־מאי הם עוברים ניפוי ראשון.

סיפרו לי שכוכבי הליגה המקצוענית באים למקום כדי להעניק השראה לצעירים המתמודדים. בביקורי באותו יום בהארלם, לא ראיתי שום כוכב .N.B.A, אבל לעומת זאת, בחג המולד, חדשיים קודם לכן, היו במקום כוכבים רבים שבחרו לעצמם קבוצות, שיחקו באחת מהן ובכך נתנו את האות לחגיגות הקייץ הבא...

היוזמה של אריה מליניאק לקיים בארץ ליגת קיץ, במתכונת דומה (אם כי מאוד מצומצמת) לזו הנהוגה בארה"ב (ושמעתי שגם ברבות ממדינות אירופה) ברוכה ומתקדמת בהתאם לתכנית. נותר לקוות כי איגוד הכדורסל לא יעמוד בדרכה. ■

מוזס מאלון סבל החורף בוואשינגטון וקודם לכן בפילדלפיה. בקייץ הוא נוהג לחזור ולשחק כדורסל בכייף, בליגת הקייץ, בעירו, יוסטון.

מאמני ליגת הקייץ '88

טורניר 1	**צבי שרף** חוזר לאמן בעונה הקרובה את מכבי ת"א. אימן בעבר את בית"ר ת"א, הפועל ר"ג, ואליצור נתניה. הצעיד את מכבי ת"א לארבע אליפויות, שלושה גביעים וגמר גביע אירופה. אימן 3 שנים את נבחרת ישראל – הישגה הבולט מקום 7 באליפות העולם בספרד.	**שמוליק יעקובסון** אחד מוותיקי המאמנים בישראל. בעל עבר עשיר כמעט בכל קבוצות הליגה לאומית. אימן בין היתר את הפועל חולון, בזמנם של עופר אשר ואורי שטרן. העלה את הפועל ר"ג לליגה הלאומית, הצעיד את מכבי ר"ג לצמרת	**אפי בירנבוים** מאמן העונה. בשנתיים האחרונות הצעיד את מכבי רמת גן לצמרת הליגה הלאומית. לפני כן אימן את מכבי פ"ת בארצית. עוזר מאמן בהפועל רמת גן ובנבחרת הנוער.	**אריק שיבק** בעונה האחרונה, מאמן מכבי נתניה. לפני כן אימן את מכבי חדרה מהארצית. היה עוזר מאמן מכבי חיפה.
טורניר 2	**יוסי הרדי** יאמן בעונה הקרובה את מכבי קרית מוצקין בארצית. אימן את עפולה יזרעאל. הצעיד את אליצור נתניה בעונה הגדולה בתולדותיה לגמר הגביע ולסגנות בליגה. בעונה שעברה אימן את מכבי חיפה. ב־1983 היה עוזר מאמן ואח"כ מאמן נבחרת הנוער.	**רלף קליין** מאמן נבחרת ישראל בגדול הישגיה (מקום 2, ב־79') וקודם לכן במכבי ת"א (גביע אירופה ב־77' ושלושה גמרים ב־81' 82' ו־88'). מאמן נבחרת גרמניה (מקום 8 באולימפיאדה) וסאטורן קלן. מאמן נבחרות הנוער המצליחות של ישראל (מקום 4 בזארארו).	**אחישי פלדמן** מאמן אליצור קרית אונו (ארצית). קודם לכן עוזר מאמן הפועל ת"א.	**רני כהנא** בעונה החולפת בהפועל ירושלים. בעבר בהפועל חיפה, עפולה־יזרעאל, נבחרת אס"א לאוניברסיאדה, עוזר־מאמן נבחרת ישראל, ופעמים מאמן נבחרת הנוער. הצעיד את גבת יגור לזכיה בגביע המדינה, ומכבי ר"ג לרבע גמר גביע קוראץ'.
טורניר 3	**רוני שיפטן** מאמן גבת. העלה אותה פעמיים ללאומית. בשנה הקרובה ימשיך בה. העלה בעבר גם את מכבי קרית מוצקין.	**פיני גרשון** מאמן מכבי חיפה. אימן בעבר את בית"ר ת"א, הפועל ת"א, הפועל חולון, ועוזר מאמן נבחרת ישראל.	**יאיר שרון** שימש במשך שנתיים כמאמן ראשי בבית"ר ת"א, ושנתיים היה עוזר מאמן במכבי ת"א.	**משה ויינקרנץ** עוזר המאמן הלאומי. יאמן בעונה הקרובה במכבי ראשון־לציון. בשנתיים האחרונות הצעיד את הפועל ת"א לגמר הפליי־אוף ולחצי גמר גביע קוראץ'. לפני כן אימן בבית"ר ת"א, עוזר מאמן במכבי ת"א ובנבחרת, ומאמן נבחרת ישראל.
טורניר 4	**מולי קצורין** מאמן חמש שנים בליגה הלאומית. הוביל את מכבי ר"ג למקום שלישי בליגה ולרבע גמר בגביע קוראץ'. אימן שנתיים את הפועל חולון ובעונה שעברה הצעיד את הפועל גליל עליון, לזכיה ראשונה בתולדותיה בגביע המדינה.	**יעקב אדלר** אימן מספר שנים בליגה ארצית. לפני שנתיים את הפועל ת"א, העלה את אליצור נוה־דוד רמלה, לליגה לאומית, ואימן אותה לפני שנה.	**יהושע רוזין** "מר כדורסל" של ישראל. מאמן נבחרת ישראל ומכבי ת"א בעבר. מנהל בית ספר למאמנים במכון וינגייט. מורם של רוב מאמני ישראל. "יוצרם" של תני כהן־מינץ ומיקי ברקוביץ'. אימן את הפועל ת"א, מכבי ר"ג ובעונה האחרונה העלה את מכבי ראשל"צ ל"לאומית".	**שימי ריגר** מאמן הפועל ירושלים. קודם לכן מאמן הפועל ת"א (חצי גמר קוראץ'), הפועל ר"ג (מקום 2 בליגה וגמר גביע המדינה), שער הנגב (ארצית).

מאמנים מחליפים אלי קנטי, ישראל לב, אריק בריאלובסקי, רוני ברשץ, אילן קובלסקי.

תחזיטוטו

תחזית למחזור 46 בטוטו

שישו שכטמן

1. שטורם גראץ - בית"ר ירושלים. במשחקי השבוע באינטרטוטו, ספגו הקבוצות הישראליות "עשי־ריה": שמשון 4 ובית"ר 6. אי אפשר לדעת בדיוק את התוצאה שבה בית"ר תפסיד בסוף שבוע זה, אבל בטוטו יש לנו, לדאבוננו, כאוהדי הספורט היש־ראלי, "טוליסט" מצויין. 1.

2. רינגוונג - אלטונה גייט. מו־ליכת הטבלה בליגה הראשונה של ויקטוריה, מתארחת אצל קבוצה במקום שלפני האחרון ונצחונה האחרון הושג לפני חודש. בטוטו הכל יכול להיות, אולי אפילו נצחון לרינגוונג. 1, 2.

3. נוקס־סיטי - אלביון. נוקס־סיטי לא שיחקה השבת, בגלל גשם. כש־נה שעברה היא ניצחה 2–1 ובחודש האחרון, לא הפסידה. גם אלביון בכו־שר וצברה 5 נקודות בחודש האחרון. משולש.

4. סנבורי - ברודמרוס. המאר־חים סוגרים את הטבלה והשיגו עד כה נצחון בודד ב־15 מחזורים. כמו במש־חק 2 אנחנו מחפשים הפתעה גדולה ומסמנים X,2.

5. ווסט־גייט - מורלבארק. גם במשחק האחרון בליגה הראשונה של ויקטוריה יש עדיפות לאורחים. נסמן X, 2.

6. אלטונה סיטי - קליפטון היל. עברנו לליגה השנייה של ויקטוריה המצטיינת בכך שיש בה מעט מאד הפתעות. אלטונה סיטי המארחת, למ־רות שהיא במקום הלפני אחרון, צברה 5 מ־8 הנקודות שיש לה בחודש האח־רון וכנראה שעושה מאמצים להינצל מהירידה. 3–1 לקליפטון אשתקד ומ־שולש בטוטו השבת.

7. היידלברג - אלתהאם. האור־חים לא הפסידו בשבת שעברה מפני שבמגרשם היה גשם... למרות ששתי הקבוצות ממוקמות בתחתית אנו ממ־ליצים על 1 "סולו".

8. פרהאראן - רובטון. שתי הק־בוצות השיגו 7 נקודות בארבעת הסי־בובים האחרונים. המשחק ביניהן בשנה שעברה הסתיים בתוצאה "נחמדה" – 4–4. תיקו.

9. רינגווד - יאראויל. שתי הק־בוצות ממוקמות זו ליד זו עם ניקוד זהה ויחס שערים דומה. אין ברירה וב־משחק זה צריך לרשום משולש.

10. סנדרינגהאם - קילור. מאחר שהאורחים הם "אלופי התיקו" (7 פע־מים עד עתה, מתוכן 3 פעמים בחמי־שה סיבובים אחרונים), אי אפשר לוו־תר על סימון X. נוסיף לו גם סימון 1, כי המארחים מתמודדים על האליפות ולא הפסידו בחודשיים האחרונים.

11. וויברלי - דונקאסטר. כמו שאמרנו, אין הרבה הפתעות בליגה השנייה של ויקטוריה וצריך לשחק פשוט בכל שהדבר ניתן בטוטו. סימון 1.

12. בייזווטר - קינגסווי. שלשת המשחקים האחרונים בטופס, הם מן הליגה הראשונה של מערב אוסטרליה המסיימת בשבת הקרובה את הסיבוב השני (הם מקיימים 3 סבובים בליגה זו). האורחים ירדו השבת למקום האח־רון ויעשו כל מאמץ להיחלץ ממנו. משולש.

13. פרת־איטליה - ספירווד. בסי־בוב הקודם 4–1. האורחים זכו השבת בניצחון שני רצוף וגם השבת הם מסוגלים להפתיע. גם במשחק זה משו־לש.

14. סורנטו - נורת־פרת. המאר־חים ניצחו 2–1 בסיבוב הקודם והם מנ־סים כבר 9 סיבובים לסגור את הפער על אתונה המובילה את הטבלה. נצחון יעניק להם 3 נקודות. 1, X מספיק.

מערב אוסטרליה
(לאחר 13 מחזורים)

.1	אתונה	25–45	24
.2	סורנטו	26–21	21
.3	בייזווטר	27–21	19
.4	פרת' איטליה	22–21	18
.5	סטירלינג	23–21	18
.6	נורת' פרת'	29–26	16
.7	ספירווד	23–19	15
.8	קינגסוויי	19–20	14

ויקטוריה (ליגה ראשונה)
(אחרי 15 משחקים)

.1	אלטונה גייט	4–31	26
.2	פרנקסטון	15–29	23
.3	אלביון	13–23	19
.4	מורולבארק	21–28	17
.5	ווסט־גייטי	15–20	16
.6	ווריבי	13–15	15
.7	מורדיאלוק	22–16	15
.8	ברודמרוס	17–17	14
.9	נוקס־סיטי	19–17	14
.10	נונאוודינג	25–18	13
.11	אסנדון־סיטי	21–15	12
.12	ריצ'מונד	30–17	12
.13	רנדנונג	21– 8	8
.14	סנבורי	27– 8	4

• משחק חסר

ויקטוריה ליגה שניה
(לאחר 15 מחזורים)

.1	רובטון	11–24	23
.2	סנדרינגהאם	13–29	21
.3	נורת' גילונג	18–28	21
.4	קליפטון היל	17–28	19
.5	קילור	14–23	19
.6	וויברלי	24–29	16
.7	פרהאראן	24–26	15
.8	יאראויל	19–18	15
.9	רינגווד	23–20	15
.10	רונקסטר	18– 8	11
.11	פט מלבורן	27–19	10
.12	היידלברג	21–12	10
.13	אלטונה סיטי	32–19	8
.14	אלתהאם	36–13	5

• משחק חסר

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1		X	
2	X		
3	X	X	
4		X	
5	X		
6			X
7	X		
8	X		
9	X	X	
10	X		X
11	X		
12	X		X
13		X	
14	X		

שלשות — / כפולים 4 / טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1			X
2	X		
3		X	X
4		X	X
5			X
6	X		
7	X		
8	X	X	
9		X	X
10		X	X
11			X
12		X	X
13			X
14	X		

שלשות — / כפולים 6 / טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1	X		
2		X	
3		X	X
4			X
5	X	X	
6	X		X
7	X	X	
8	X	X	
9			X
10	X	X	
11	X		
12		X	X
13	X		
14	X	X	

שלשות — / כפולים 8 / טורים 256

לעשירים

	1	x	2
1	X		
2	X		X
3	X	X	
4			X
5	X	X	X
6	X		X
7	X		
8	X	X	
9			X
10	X		
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	X
14	X		

שלשות 3 / כפולים 4 / טורים 432

שיטה מצומצמת

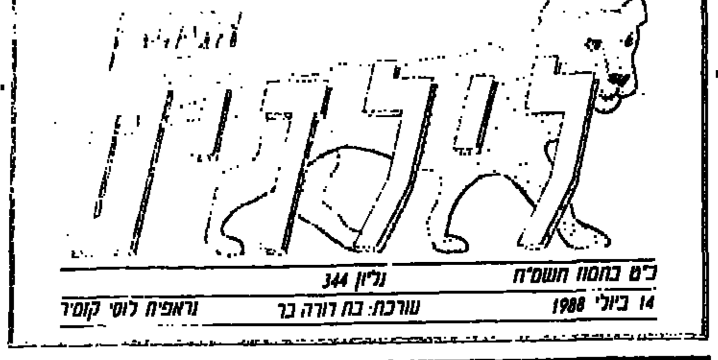
4

	1	x	2
1	X		
2	X		X
3	X	X	X
4			X
5		X	X
6	X	X	X
7	X		
8		X	
9	X	X	X
10	X	X	
11	X		
12	X	X	X
13	X	X	X
14	X		

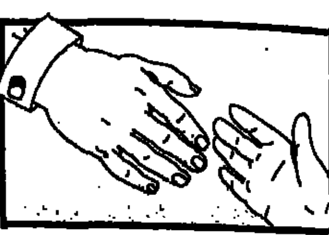
שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
9 טורים בשיטה המצומצמת

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
3	2	x	1	2	x	1	2	x	1
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2
5	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2
6	x	1	2	1	2	x	2	x	1
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	x	x	x	x	x	x	x	x	x
9	1	2	x	x	1	2	2	x	1
10	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
13	2	2	2	x	x	x	1	1	1
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1

חמונה מתוך הסרט הנסיכה הקסומה

שלום שלום

בשנת הלימודים שחלפה נפגשתי עם כתות ילדי בתי־הספר בכל קצות הארץ. רוב המפגשים נערכו במסגרת מפעל "אמ־נות לעם". בדרך כלל היינו מצטופפים במ־כונית אחת כמה אמנים וסופרי ילדים - שחקנית, רקדן ורקדנית, זמר ומשוררת וסופר. הנסיעה לישובים בקצות הארץ היתה חוויה בפני עצמה. אך המפגשים עם הילדים בישובים רחוקים היושבים על הגבול ובעיירות פיתוח היה בהם משהו מיוחד, מרענן ומבטיח:

יושבים מולך ילדים עם עיניים בורקות, צברים חמודים המאזינים בקשב לסיפורי הסופר, מתעניינים, שואלים שאלות נבו־נות והם, הקטנים היושבים בישובים רחו־קים בגבולות הארץ, הם מעניקים לי כוח ועידוד גם להרגשה של עם אחד במולדת אחת - עם חוק ונאמן לארצו.

ההקשבה של הילדים וההתעניינות בתה־ליך כתיבת הסיפורים, מגבירים בי את הר־צון לכתוב עוד ועוד לילדים ותודה לכלם על כך.

תופעה נוספת ומעודדת בעיירות הפיתוח - הרבה ממארגני הפעילות התרבותית וה־אמנותית הם ילדי עיירות הפיתוח, שצמ־חו וגדלו ביחד עם העיירות שלהם, למדו שם, שרתו בצבא, המשיכו בלימודים גבו־הים באוניברסיטה וחזרו לעיירות שלהם. עתה הם מחנכים, מדריכים, מנהלי ספרי־ות, מארגני אולפני מוסיקה, מחול ושאר האמנויות. הם יכלו להסתדר די טוב בער־רים הגדולות, אך מעדיפים את העיירה שלהם ותורמים הרבה להתפתחותה התר־בותית. יישר כוחכם!

עמוס בר

דברי חכמה

אֵין מִי שֶׁיּוֹדֵעַ הַכֹּל

"שְׁמַע, יִגְאָל, בְּקֶשֶׁר לְמַתָּנָה יֵשׁ לִי עֵצָה בִּשְׁבִילְךָ"... – "לֹא רוֹצֶה עֵצוֹת" – "כְּדַאי לְךָ, אֲנִי הָיִיתִי בְּמַתָּנָה כָּזֹאת בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה, אֲנִי יוֹדֵעַ"... – "לֹא רוֹצֶה עֵצוֹת וְזֶהוּ".

כַּאֲשֶׁר הֵבִין מֹשֶׁה כִּי הוּא לֹא יִכָּנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בִּקֵּשׁ שֶׁיִּמָּצֵא מַנְהִיג שֶׁיַּחְלִיף אוֹתוֹ. הַמַּנְהִיג שֶׁנִּבְחַר הָיָה יְהוֹשֻׁעַ "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: "קַח אֶת יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ, וְסָמַכְתָּ אֶת יָדְךָ עָלָיו". סְמִיכַת הַיָּדַיִם הִיא מַעֲשֶׂה סִמְלִי שֶׁמַּשְׁמָעוּתוֹ: "וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו, לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". הִנֵּה יְהוֹשֻׁעַ תּוֹפֵס אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. מֵעַתָּה הוּא יִהְיֶה הַמַּנְהִיג הַכֹּל יָכוֹל שֶׁל הָעָם. כָּל יָכוֹל? לֹא בְּדִיּוּק. "וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי ה'".

גַּם יְהוֹשֻׁעַ, הַמַּנְהִיג, צָרִיךְ לַעֲמֹד לִפְנֵי מִישֶׁהוּ – אֶלְעָזָר – לִשְׁאֹל אוֹתוֹ וְלִשְׁמֹעַ לַעֲצָתוֹ. זֶה לֹא טוֹב כְּשֶׁמִּישֶׁהוּ חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל. רֵאשִׁית – זֶה לֹא נָכוֹן. אַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ הַכֹּל אֲפִלּוּ לֹא יִגְאָל. תָּמִיד יֵשׁ מִישֶׁהוּ שֶׁלָּמַד דְּבָרִים אֲחֵרִים, שֶׁהָיוּ לוֹ הִתְנַסֻּיּוֹת שֶׁלְּךָ לֹא הָיוּ (כְּמוֹ הַמַּתָּנָה בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה) וְשֵׁנִית – כְּשֶׁמִּישֶׁהוּ חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל, הוּא לֹא מַעֲרִיךְ אֲנָשִׁים אֲחֵרִים וְהוּא מִתְיַחֵס אֲלֵיהֶם לֹא יָפֶה, וַאֲנָשִׁים שֶׁמִּתְיַחֲסִים אֲלֵיהֶם לֹא יָפֶה מַרְגִּישִׁים לֹא טוֹב וּמְחַפְּשִׂים חֲבֵרִים אֲחֵרִים. הַמִּישֶׁהוּ הַזֶּה שֶׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל יִשָּׁאֵר בְּסוֹפוֹ שֶׁל דָּבָר בּוֹדֵד, וְזֶה בֶּאֱמֶת לֹא נָעִים.

מֹשֶׁה מֵאִיר

על המסך

"הַנְּסִיכָה הַקְּסוּמָה"

לִפְעָמִים, כְּשֶׁחוֹלִים, הֲכִי כֵּיף לִקְרֹא סְפָרִים. אִם זֶה נִרְאֶה לָכֶם מְשַׁעֲמֵם, לְכוּ לִרְאוֹת אֶת "הַנְּסִיכָה הַקְּסוּמָה" וְתִרְאוּ כַּמָּה יָכוֹל סֵפֶר טוֹב לִהְיוֹת לִפְעָמִים מְרַתֵּק, אֲפִלּוּ יוֹתֵר מִמִּשְׂחָקֵי וִידֵאוֹ מוּל הַמִּטָּה. לְמַסְקָנָה זוֹ מַגִּיעַ הַיֶּלֶד הַמְשֻׁעֲמָם בַּסֶּרֶט הַזֶּה הָרָתוּק לְמִטַּת חָלְיוֹ, כְּשֶׁסַּבּוֹ בָּא לְשַׁעְשְׁעוֹ וְלִקְרֹא לוֹ סִפּוּר לִפְנֵי הַשֵּׁנָה. הוּא אָמְנָם לֹא מִתְלַהֵב בִּמְיֻחָד בַּהַתְחָלָה, אֲבָל מַהֵר מְאֹד הוּא נוֹכָח לָדַעַת כִּי טָעָה.

סִפּוּרָהּ שֶׁל "הַנְּסִיכָה הַקְּסוּמָה" מֻצָּג לְפָנֵינוּ כְּסִפּוּר בְּתוֹךְ סִפּוּר, כְּשֶׁהָאַגָּדָה קָמָה לְחַיִּים מוּל עֵינֵי הַיֶּלֶד, כְּכָל שֶׁהַסָּב מַעֲמִיק בְּסִפּוּרוֹ, מְסַפֵּר אַגָּדוֹת יָשָׁן הָעוֹבֵר בַּמִּשְׁפָּחָה כְּבָר דּוֹרֵי דּוֹרוֹת. "בַּסֵּפֶר", מְסַפֵּר הַסָּב, "תִּמְצָא הַכֹּל: חֲלוֹמוֹת, מִלְחָמוֹת, עִנּוּיִים, נְקָמָה, עֲנָקִים, נִסִּים, מִפְלָצוֹת, מִרְדָּפִים וְגַם נִסִּים וְאַהֲבַת אֱמֶת".

הַרְפַּתְקָאוֹתֵיהֶם שֶׁל נוּרִית, הַנַּעֲרָה הַיָּפָה בָּעוֹלָם, וְשֶׁל אֲהוּבָהּ הָאַמִּיץ וְהַסְּטָלִי, הַמִּתְגַּלֶּה גַּם כְּשׁוֹדֵד יָם, הֵם מְלֵאֵי פְּעָלוּלִים, מֶתַח וְסַכָּנָה. הִצְטָרְפוּ לַמִּלְחָמָה בֵּין הַטּוֹבִים לָרָעִים בְּמַמְלֶכֶת פְלוֹרִין הָרְחוֹקָה, עַל אַהֲבַת אֱמֶת (אֲבָל אֵין לָכֶם מַה לִּדְאֹג, אֵין הַרְבֵּה נְשִׁיקוֹת בְּמַהֲלַךְ הַסֶּרֶט. וְאִם תֵּלְכוּ לִרְאוֹת, תָּבִינוּ גַּם לָמָּה).

עִם סֵפֶר מְרַתֵּק שֶׁכָּזֶה כְּדַאי אֲפִלּוּ לִפְעָמִים לִהְיוֹת טִפָּה חוֹלִים. טוֹב שֶׁיֵּשׁ סְרָטִים כָּאֵלֶּה וְלֹא צָרִיךְ לַחֲלוֹת. הָבִיאוּ אִתְּכֶם אֶת הַהוֹרִים. הֵם יֵהָנוּ לִרְאוֹת אֶת הַסֶּרֶט לֹא פָּחוֹת מִכֶּם.

עֹפֶר פֶּטֶרְסְבּוּרְג

גוֹרִילוֹת נִצָּלוֹת מֵהַשְׁמָדָה

צילומים: כריסטיאן ויאוורד לסוכנות נסא

בְּאַפְרִיקָה, בִּמְדִינָה הַנִּקְרֵאת זָאִיר, נִצְּלוּ מֵהַשְׁמָדָה גּוֹרִילוֹת עֲנָקִיּוֹת מִמִּין הַנִּקְרָא בְּרֶנְגֵי. בְּמֶשֶׁךְ שָׁנִים רַבּוֹת צָדוּ אוֹתָן לְמַטָּרָה מוּזָרָה מְאֹד: לִמְכֹּר אֶת גֻּלְגְּלוֹתֵיהֶן וְטַלְפֵיהֶן לְתַיָּרִים, וְכָךְ כִּמְעַט נֶעֶלְמוּ מִן הָעוֹלָם.

לִפְנֵי כְּעֶשְׂרִים שָׁנָה הִגִּיעָה לָאֵזוֹר אִשָּׁה אֲמֶרִיקָנִית וּשְׁמָהּ דִּיאַן פוֹסִי כְּדֵי לִלְמֹד עַל הַקּוֹפִים הָעֲנָקִיִּים. הִיא רָאֲתָה שֶׁסּוּג זֶה הוֹלֵךְ וְנֶעֱלָם בִּגְלַל הַצַּיִד וְהִסְלִיטָה לְהָגֵן עֲלֵיהֶם. מִלְחַמְתָּהּ בַּצַּיָּדִים הִסְתַּיְּמָה בִּרְצִיחָתָהּ לִפְנֵי כְּשָׁלֹשׁ שָׁנִים. אֲבָל אֶת הַמִּלְחָמָה הִמְשִׁיכוּ אֲחֵרִים, אַךְ בִּדְרָכִים שׁוֹנוֹת.

צָעִיר וּשְׁמוֹ קוֹנְרָאד אוֹלִינְד הִצְלִיחַ לְקַבֵּל לִפְנֵי כְּאַרְבַּע שָׁנִים מַעֲנָק כַּסְפִּי גָּדוֹל מֵחֶבְרָה הַזּוֹאוֹלוֹגִית שֶׁל פְרַנְקְפוּרְט (גֶּרְמַנְיָה), וּבְכֶסֶף הַזֶּה וּבְעֶזְרַת הַחֶבְרָה לְהֲגָנַת הַטֶּבַע שֶׁל זָאִיר הוּא הִצִּיל אֶת קוֹפֵי הַבְּרֶנְגֵי, הַסַּיִּים כַּיּוֹם בִּשְׁטַח מָגֵן בַּפַּארְק הַלְּאֻמִּי וִירוּנְגָה שֶׁבְּזָאִיר.

הַצַּיָּדִים אֲשֶׁר בֶּעָבָר הָרְגוּ אֶת הַחַיּוֹת מְשַׁמְּשִׁים כַּיּוֹם כְּשׁוֹמְרֵי הַפַּארְק וּמְלַוִּים קְבוּצוֹת תַּיָּרִים, הַמְשַׁלְּמִים סְכוּמֵי כֶּסֶף לֹא קְטַנִּים תְּמוּרַת הַזְּכוּת לְבַקֵּר אֶת הַגּוֹרִילוֹת בִּסְבִיבָתָן הַטִּבְעִית. הַגּוֹרִילוֹת מַכִּירוֹת אֶת הַשּׁוֹמְרִים, וְהַתִּינוֹקוֹת שֶׁבָּהֶן אַף מִשְׁתַּעַשְׁעִים אִתָּם.

רָחֵל שַׁי

תיק סגור

תקציר הפרק הקודם: רונן ונעמי נפגשים בפתח בית החולים והולכים יחד לחפש את אבא שלה ושל אביגדור, שנמצא שם עם הסבתא.

פרק 17: המעלית כאילו פרצה את התקרה

רונן שאל במודיעין היכן נמצאת המחלקה שחיפשו, והוביל את נעמי לפי ההסברים. ליד המעלית חיכו אנשים רבים, ורונן הציע לנעמי שיעלו במדרגות. היא ביקשה לחכות למעלית. לא לעתים קרובות מזדמן לה לעלות במעליות, והיא מיאנה לוותר על ההזדמנות. כאשר הגיע המעלית, ושניהם נדחקו יחד לתוכה, שמח רונן בלבו על שלא הסכימה לעלות במדרגות. הדוחק הצמיד אותה אליו, ובה סוחפת ומענגת היתה התחושה הזו, שהוא נאלץ לעצום את עיניו. ואז הרגיש כאילו פורצת המעלית את התקרה ונושאת אותו מעלה מעלה. והרעש הבלתי נשמע שהפיק הדוחק הזה, הפך באוזניו לזמרה חרישית: כל־כך נעים היה לו להידחק אליה במעלית. כל־כך מתוק. נעמי לא אמרה דבר כשהגיעו לקומה שהיו צריכים לצאת. נתונה היתה בשבי חלומה שכמו התגשם לפתע, מסרבת להיפרד ממנו. ברגליים כושלות הם יצאו באחת מן הקומות למסדרון.

המחשבות על נעמי דחקו כל מחשבה אחרת מראשו של רונן, ורק כשהגיעו למחלקה פנימית א' וראו שם את אביה של נעמי – נזכר רונן לפתע בהוריו, והפחד התחיל לכרסם בלבו. אבל היה זה פחד שונה מתמיד, כך נדמה היה לו.

שבתאי ורסנו ניחש – לפי ארשת פניה של נעמי – שיש עמה בשורות רעות. מיד קם ממקומו ליד מיטת סבתא ויצא אליה.

"אביגדור כאן, בבית־החולים, אבא", אמרה נעמי בהתרגשות, "הוא בחדר מיון. אבל לא קרה לו משהו רציני. נדל ארסי, מרבה רגליים, עקץ אותו הוא קיבל מזה הלם. צריך להראות להם תעודות..."

אביה של נעמי מישש את כיסיו והוציא מן הכיס האחורי תעודת זהות ופנקס של קופת־חולים: "איך זה קרה לו?", שאל, אך לא חיכה לתשובה, והמשיך: "נעמי, הישארי כאן עם סבתא. ואתה", פנה לרונן, "בוא, בבקשה אתי".

המשך בשבוע הבא

דורית אורגד

פארן יונק מבקבוק. הוא בטוח שהוא יונק מאמו.

גבע חובב טבע

הַחְתָּמָה בַּטֶּבַע

כַּאֲשֶׁר אָנוּ חוֹתְמִים עַל מִסְמָךְ כָּלְשֶׁהוּ, עַל תְּעוּדָה אוֹ עַל חוֹזֶה, זֶה קוֹשֵׁר אוֹתָנוּ לַנְּיָר שֶׁעָלָיו חָתַמְנוּ וּמְחַיֵּב אוֹתָנוּ.

כַּאֲשֶׁר מְנַהֵל חוֹתֵם בְּחוֹתֶמֶת שֶׁל הַחֶבְרָה שֶׁלּוֹ עַל נְיָר חָשׁוּב, זֶה קוֹשֵׁר וּמְחַיֵּב אֶת כָּל הַחֶבְרָה.

הַחֲתִימָה אֵצֶל בְּנֵי־הָאָדָם קוֹשֶׁרֶת וּמְחַיֶּבֶת אוֹתָם וְזֶה לְפִי הַחֻקִּים שֶׁהָאֲנָשִׁים חוֹקְקוּ לְמַעַן יִהְיֶה סֵדֶר בְּחַיֵּי הַחֶבְרָה שֶׁלָּנוּ.

גַּם בַּטֶּבַע קַיֶּמֶת הַחְתָּמָה. גַּם הַהַחְתָּמָה בַּטֶּבַע קוֹשֶׁרֶת קֶשֶׁר הָדוּק וּמְחַיֵּב. אֲבָל זוֹ הַחְתָּמָה קְצָת שׁוֹנָה וּמְיֻחֶדֶת מְאֹד.

הַהַחְתָּמָה בַּטֶּבַע הִיא שֶׁל גּוּרִים אוֹ גּוֹזָלִים אֶל הוֹרֵיהֶם. כַּאֲשֶׁר גּוּר נוֹלָד אוֹ אֶפְרֹחַ (גַּם גּוֹזָל) בּוֹקֵעַ מִבֵּיצָה, תּוֹךְ זְמַן מְסֻיָּם (בְּדֶרֶךְ כְּלָל 24 שָׁעוֹת עַד 48 שָׁעוֹת) הוּא מֻחְתָּם עַל הוֹרָיו וְקָשׁוּר אֲלֵיהֶם. בְּפֶרֶק זְמַן זֶה לוֹמֵד הַצֶּאֱצָא לְהַכִּיר אֶת רֵיחַ שֶׁל הוֹרָיו, אֶת הַצּוּרָה שֶׁלָּהֶם, וְאֶת הַסִּימָנִים הַמְּיֻחָדִים שֶׁלָּהֶם – צֶבַע, תְּנוּעַת זָנָב, כֶּתֶם בּוֹלֵט, צוּרַת הָרַגְלַיִם וְהָעֲטִינִים וְעוֹד סִימָנִים שׁוֹנִים.

אַךְ מָה קוֹרֶה כַּאֲשֶׁר הַגּוּר (אוֹ הָאֶפְרֹחַ) מִתְיַתֵּם מִיָּד.

אִם אֵין לוֹ מַזָּל הוּא פָּשׁוּט מֵת. אַךְ אִם מִזְדַּמֵּן לַמָּקוֹם בֶּן־אָדָם וּמַצִּיל אוֹתוֹ, וְאִם הַזְּמַן הַמַּתְאִים לֹא חָלַף – מֻחְתָּם הַגּוּר עַל הָאָדָם שֶׁהִצִּיל אוֹתוֹ.

הַהַחְתָּמָה גּוֹרָלִית וּקְבוּעָה. אִי־אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אוֹתָהּ כָּךְ הוֹפֵךְ הָאָדָם לְאַבָּא וּלְאִמָּא שֶׁל הַגּוּר, הַגּוּר בָּטוּחַ שֶׁהַמְּטַפֵּל הוּא הַהוֹרֶה שֶׁלּוֹ. הוּא יֵלֵךְ אַחֲרָיו לְכָל מָקוֹם. הוּא יִתְכַּרְבֵּל בְּחֵיקוֹ, יְלַקֵּק אוֹתוֹ, יִתְחַכֵּךְ בְּרַגְלָיו. בְּקִצּוּר, יַעֲשֶׂה לְמְאַמֵּץ שֶׁלּוֹ כָּל מָה שֶׁצֶּאֱצָאִים עוֹשִׂים לְהוֹרֵיהֶם וִיצַפֶּה לְטִפּוּל מָסוּר שֶׁל "אָבִיו".

כָּךְ קָרָה לְעֹפֶר הַצְּבָאִים שֶׁנִּתְיַתֵּם וְאֻמַּץ עַל־יְדֵי אָדָם כְּשֶׁהוּא בֶּן יוֹם. שְׁמוֹ שֶׁל הַגּוּר פָּארָן.

בַּתְּמוּנָה נִרְאֶה פָּארָן יוֹנֵק מִבַּקְבּוּק וְהוּא בָּטוּחַ שֶׁהוּא יוֹנֵק מֵאִמּוֹ. פָּארָן הֻחְתַּם עַל הַמְּטַפֶּלֶת וְיִהְיֶה כָּרוּךְ אַחֲרֶיהָ כְּמוֹ אַחֲרֵי אִמּוֹ.

פָּארָן כְּבָר הֵכִין לְעַצְמוֹ וּלְ"אִמּוֹ" נַחֲלָה וּמְסַמֵּן אוֹתָהּ בְּתַחֲנוֹת רֵיחַ־פִּנּוֹת קְבוּעוֹת בָּהֶן הוּא עוֹשֶׂה אֶת צְרָכָיו וְהָרֵיחַ הַבּוֹקֵעַ מֵהֶן מוֹדִיעַ כִּי זֶה גְּבוּל הַנַּחֲלָה שֶׁל פָּארָן וְאִמּוֹ.

עָמוֹס בַּר

לקוראי הצעירים שלום!

שמי דניס הנובר ומקצועי הוא מאמן השרדות בהגנה עצמית. אחת משאיפותי הגדולות היא להקנות לכם לכל ילד וילדה בארץ את התחושה של בטחון עצמי. אין כמובן תחליף לאימון מסודר וארוך במכון שנועד לכך ואין בכוונת הסידרה הזו לעשות זאת. בפרק זה ובשלושת הפרקים הבאים אנסה להאיר בעזרת תמונות קטע קטנטן מהתחום הנרחב מאוד של המקצוע. ואם אצליח לעורר בכם תאבון ובעקבות זאת גם תצטרפו ללימודים מסודרים במכונים מורשים המלמדים את התורה הזו אראה בכך את שכרי.

דניס הנובר

ציור: תמר מסר

רֵעִי – מַפְעִיל וִידֵאוֹ

כַּאֲשֶׁר רֵעִי מְקַבֵּל צַעֲצוּעַ חָדָשׁ, הוּא בּוֹחֵן אוֹתוֹ מִכָּל צְדָדָיו, מֵצִיץ פְּנִימָה, מְנַעְנֵעַ, מְקָרֵב אֶל הָאֹזֶן לִשְׁמֹעַ אֶת הָרְעָשִׁים הָעוֹלִים מִתּוֹכוֹ, וּבְעִקָּר בּוֹדֵק מָה נִתָּן לְפָרֵק.

לֹא עוֹבֵר זְמַן רַב וְהַצַּעֲצוּעַ אָכֵן מְפֻרָּק לַחֲלָקִים. רֵעִי בּוֹדֵק כָּל חֵלֶק בְּנִפְרָד, קוֹרֵא בִּשְׁמוֹ וְאַף יוֹדֵעַ לְצַיֵּן לְאֵיזוֹ מַטָּרָה מְשַׁמֵּשׁ אוֹתוֹ חֵלֶק.

עַכְשָׁו יֵשׁ לְהַרְכִּיבוֹ מֵחָדָשׁ. לְעִתִּים זֶה מַצְלִיחַ וְאָז רֵעִי גֵּאֶה עַד מְאֹד. לֹא הִצְלִיחַ – לֹא נוֹרָא, תָּמִיד אֶפְשָׁר לִפְנוֹת אֶל אַבָּא. אֵצֶל אַבָּא זֶה תָּמִיד מַצְלִיחַ.

רֵעִי נִמְשָׁךְ מְאֹד גַּם אֶל הַמַּכְשִׁירִים הַשּׁוֹנִים שֶׁבַּבַּיִת. וְלַמְרוֹת הָאַזְהָרוֹת הַחוֹזְרוֹת וְנִשְׁנוֹת שֶׁל אִמָּא וְאַבָּא, תּוֹפְסִים אוֹתוֹ לֹא פַּעַם מַפְעִיל אֶת אַחַד הַמַּכְשִׁירִים וְכַמּוּבָן מְנַסֶּה לְפָרְקוֹ.

יוֹם אֶחָד הִפְתִּיעַ רֵעִי אֶת בְּנֵי הַבַּיִת כַּאֲשֶׁר הִפְעִיל, לְלֹא יְדִיעָתָם, אֶת הַוִּידֵאוֹ וְהִקְלִיט לְעַצְמוֹ עַל גַּבֵּי קַלֶּטֶת אֶת תָּכְנִית הַטֶּלֶוִיזְיָה "רְחוֹב סֻמְסוּם". אִמָּא וְאַבָּא עָמְדוּ נִדְהָמִים. פָּשׁוּט לֹא הֶאֱמִינוּ לְמַרְאֵה עֵינֵיהֶם. כֵּיצַד עָשָׂה זֹאת? מֵאוֹתוֹ יוֹם יֵשׁ לְרֵעִי גִּישָׁה חָפְשִׁית אֶל הַוִּידֵאוֹ. יָדָיו הַקְּטַנּוֹת מְרַפְרְפוֹת בְּקַלִּילוּת וּבִזְרִיזוּת מֵעַל גַּבֵּי הַכַּפְתּוֹרִים, כְּשֶׁהוּא יוֹדֵעַ תַּפְקִידוֹ שֶׁל כָּל כַּפְתּוֹר וְכַפְתּוֹר.

אַךְ יוֹם אֶחָד קָרָה דָּבָר לֹא נָעִים. רֵעִי טָעָה וְהִקְלִיט עַל גַּבֵּי קַלֶּטֶת שֶׁל נֹעָה, אֲחוֹתוֹ הַגְּדוֹלָה. נֹעָה רָגְזָה מְאֹד וְגַם צָעֲקָה עָלָיו כָּהֹגֶן. וְרֵעִי – רֵעִי עָמַד בְּרֹאשׁ מֻרְכָּן, שְׂפָתוֹ הַתַּחְתּוֹנָה רוֹעֶדֶת, עוֹד רֶגַע קָט וְיִפְרֹץ בִּבְכִי.

בָּעֶרֶב, כַּאֲשֶׁר הָלְכָה נֹעָה לְהִתְקַלֵּחַ, בִּקְשָׁה מֵאִמָּא לְהַשְׁגִּיחַ עַל רֵעִי, כִּי הִיא מַקְלִיטָה מַשֶּׁהוּ חָשׁוּב וְשֶׁלֹּא יָעֵז לְהִתְקָרֵב אֶל הַוִּידֵאוֹ.

– אִמָּא, צוֹעֶקֶת נֹעָה בַּפַּעַם הַמִּי־יוֹדֵעַ־כַּמָּה מִן הַמִּקְלַחַת, הַשְׁגִּיחִי עָלָיו!

רֵעִי עוֹמֵד נָבוֹךְ וּמֵבִיא, וּכְשֶׁנֹּעָה מַשְׁמִיעָה שׁוּב אֶת קוֹלָהּ הוּא קוֹרֵא בְּקוֹל נֶעֱלָב:

– נֹעָה, אֲנִי שָׁמַעְתִּי, אֲנִי לֹא אַקְלִיט.

לְמָחֳרָתוֹ מָצָא אַבָּא נְיָר דֶּבֶק מֻדְבָּק עַל גַּבֵּי כַּפְתּוֹרֵי הַוִּידֵאוֹ. רֵעִי, שֶׁרָאָה אֶת אַבָּא בּוֹחֵן אֶת הַמַּרְאֶה הַמּוּזָר, מִמַּהֵר לְהַסְבִּיר:

– זֶה אֲנִי הִדְבַּקְתִּי, כְּדֵי שֶׁאֲנִי לֹא אוּכַל לִלְחֹץ עַל הַכַּפְתּוֹרִים.

ווינר נעמי

רעיונות חדשים במחשבת

ילדים רבים מכירים בודאי את סידרת חוברות המחשבים של מחשבת. עד כה התפרסמו חוברות מחשבת כמעט לכל סוגי המחשבים הביתיים: קומודור, אפל, אטארי, אמסטרד, ספקטרום ועוד. אבל סידרת החוברות העשירה ביותר היא זו שנועדה למחשבי יבמ פי־סי ותואמיהם. יחידות הסידרה הספיקו כבר ללמד הכל: ביסיק, גרפיקה, מערכת הפעלה, עיבוד נתונים, אנימציה ועוד. אבל במחשבת ממשיכים "להפגיז" אותנו ברעיונות חדשים. עכשיו זו סידרה חדשה בת שלוש חוברות למחשבי פי־סי. לכל אחת מהחוברות מצורף תקליטון תוכנה הקרויה "מחולל". האתגר של סרטי מחשבת נועד לאפשר לנו לצייר, להסריט ולהשמיע מנגינות באמצעות המחשב. "ציורי מחשבת" היא היחידה הראשונה בסדרה. התוכנה שלה היא מחולל גרפיקה בעזרתו אפשר לצייר ציורים יפהפיים על המסך, לשמור אותם על תקליטון ולהדפיסם. החוברת מסבירה, צעד אחרי צעד, כיצד להשתמש בתוכנה.

"צלילי מחשבת" היא מחולל צלילים, אשר בעזרתו אפשר לחבר מנגינות, לכתוב תוים, להשמיע את המוסיקה ולאחסן את היצירות על תקליטון. "סרטי מחשבת" היא היחידה המשלבת את כל המחוללים ובעזרתה אפשר ליצור סרטוני מחשב, ממש כמו במשחקי המחשב. אפשר לצייר דמויות, להניע אותן, להשמיע מוסיקה ולאכסן את הסרטים על התקליטון. הסידרה כולה פותחת בפני חובב המחשבים פן חדש של מחשבו: לא רק משחקי מחשב, גם לא תיכנות אפרורי, אלא אתגר ושעשוע גם יחד. מסגרת המחולל אינו רוקד. תוכנת מחולל היא תוכנה המחוללת (יוצרת) דבר־מה. מחול לגרפיקה מאפשר לנו להכין ציורים, מחולל מוסיקה יוצר כמובן מוסיקה, ומחולל סרטים יוצר סירטי תנפשה. יש גם תוכנות מחול למדבקות, מחולל טפסים ועוד רבות. סוג של תוכנה עסקית מפורסמת היא מחולל ישומים, תוכנה היוצרת יישומים, כלומר תוכנות אחרות.

טל שחף